

ΣΤΟ ΡΕΛΑΝΤΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗΣ ΑΣΥΔΟΣΙΑΣ
5 ημερο • 7 ωρο • ΑΥΞΗΣΕΙΣ • ΜΙΣΘΟΥΣ

-ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ ΚΑΙ

ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ

**-ΕΝΙΑΙΑ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ**

- 🏍 Ποίοι είμαστε, σελ 2
- 🏍 Αντιπολεμικό κείμενο, σελ 2
- 🏍 Τι τρέχει, σελ 3
- 🏍 Ο αγώνας στην κούριερ speedex, σελ 4-5
- 🏍 Απολογισμός απεργίας 8 Μάη 2025, σελ 6-7
- 🏍 Pizza Dominos: ανεύθυνος ο υπεύθυνος, σελ 7
- 🏍 Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους, σελ 8-9
- 🏍 Εργατικά ατυχήματα & δυστηχήματα, σελ 9
- 🏍 Όχι στη νομιμοποίηση της εργοδοτικής ασυδοσίας, σελ 10
- 🏍 Pizza Fun Πειραιά: Να παρθεί πίσω η παράνομη απόλυση, σελ 11
- 🏍 ΕΛΤΑ: Αυτοί θα φάνε και τα πόμολα, σελ 12
- 🏍 Παράνομος κρίθηκε ο διορισμός του προέδρου της «ανεξάρτητης» αρχής ΣΕΠΕ, σελ 13
- 🏍 Εταιρείες πλατφόρμες, σελ 14-15
- 🏍 1η ΜΑΗ, δεν ξεχνάμε τους νεκρούς της τάξης μας, σελ 16

Ποιοί είμαστε & Γιατί επιμένουμε...

Το πρωτοβάθμιο ομοιοεπαγγελματικό σωματείο «**Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου**» (ΣΒΕΟΔ), δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007. Μέλη του μπορεί να γίνουν όσοι και όσες εργάζονται με δίκυκλο: κούριερ/ταχυμεταφορείς, ντελίβερι/ταχυδιανομείς και υπάλληλοι εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουρασθήκαμε ενώ τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο, να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρέσεις κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες «συνταγές» για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και γραφειοκρατικού «μηχανισμού», δε θα βρεις υπεράνθρωπους. **Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους εργαζόμενους σαν κι εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α.** Μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες πως «τίποτα δεν αλλάζει» δένεις τη θηλιά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες πως τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου πως από το 2007 έχουμε δώσει εκατοντάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες. Νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. **Μαζευόμαστε στις 18:00, κάθε Τρίτη για την επίλυση εργατικών διαφορών και κάθε Σάββατο για την εβδομαδιαία μας συνέλευση, στην έδρα του σωματείου στην οδό Σπ. Τρικούπη 56-58 (1ος όροφος), Αθήνα.** Τα υπόλοιπα από κοντά.

«Βλέπω λαούς να ορμούν σε άλλους λαούς, να σκοτώνουν και να σκοτώνονται, χωρίς ούτε κι εκείνοι να ξέρουν το γιατί, υπακούοντας σ' αυτούς που τους στέλνουν, χωρίς συναίσθηση του κινδύνου ή της ευθύνης τους.» Erich-Maria Remarque (1929)

Σιωπηλοί στη σκιά του Πολέμου;

Ο πλανήτης φλέγεται και βομβαρδίζεται. Οι πόλεμοι εξαπλώνονται ραγδαία. Πόλεμοι ενεργοί από το παρελθόν, αλλά και νέα μέτωπα, που ξεπηδούν με ευκολία. Πόλεμοι για το πετρέλαιο και την ενέργεια, πόλεμοι για τον έλεγχο του ναρκεμπορίου, εμφύλιοι πόλεμοι, πόλεμοι ανάμεσα σε γείτονες, που υποδαυλίζονται «από χρόνιο εθνικιστικό μίσος» (τα κράτη κρατούν επιφυλακτική ή και εχθρική στάση προς τα γειτονικά κράτη). Πόλεμοι για οικονομικά συμφέροντα, που πάντα παρουσιάζονται με θρησκευτικό ή ιδεολογικό κέλυφος/μανδύα, ώστε να πείσουν τις κοινωνίες για την «αναγκαιότητά» τους. Πόλεμοι που δήθεν συμβαίνουν «για το καλό μας» και «την παγκόσμια ειρήνη και ανάπτυξη». Πόλεμοι που γίνονται διά αντιπροσώπων και επαγγελματικών στελεχών/μισθοφόρων, οι οποίοι αμείβονται... καλά.

Αυτό που έχει αλλάξει στις μέρες μας είναι η ασταμάτητη «εξέλιξη» της πολεμικής τεχνολογίας και βιομηχανίας. Τα νέα όπλα παρουσιάζονται ως ακριβή, πλήρως καταστροφικά, εξοπλισμένα με σύγχρονες, «καινοτόμες» τεχνολογίες και λειτουργίες. Drones, πυραυλικά συστήματα, διαστημική τεχνολογία, ανθρωποειδή στρατιωτικά ρομπότ, ηλεκτρονικές παρεμβολές, σούπερ ραντάρ... στην υπηρεσία του πολέμου. Παρ' όλη την εξύμνηση της τεχνολογίας, τον αριθμό και το μέγεθος των έξυπνων όπλων, οι συνέπειες είναι το ίδιο μακάβριες με το παρελθόν. Αδίστακτοι άνθρωποι είναι πάντα πίσω από τις αποφάσεις και πατούν κουμπιά, με μια αβάστακτη και αιμοβόρα ελαφρότητα, στοχεύοντας τις κοινωνίες. Σε κάθε πόλεμο που συμβαίνει, παιδιά, γυναίκες, άοπλοι πολίτες, γενικότερα κάθε ευάλωτη κοινωνική ομάδα, βρίσκονται στο στόχαστρο. Οι κοινωνικές/κρατικές υποδομές (νοσοκομεία, δρόμοι, σχολεία, ενεργειακές υποδομές, υποδομές για το νερό κ.ά.) βομβαρδίζονται χωρίς έλεος. Το περιβάλλον και η πανίδα καταστρέφονται κι ο πόλεμος προκαλεί ξεριζωμό και αναγκαστική μετακίνηση πληθυσμών. Τα όπλα έχουν αλλάξει, αλλά οι απώλειες, ο πόνος και οι καταστροφές συνεχίζουν να είναι ολέθριες.

Σε κάθε περίπτωση, χρειάζεται να επιστρατεύσουμε την κριτική μας σκέψη για να καταλάβουμε πως οι πληροφορίες βτάνουν λογοκριμένες, πλήρως ελεγχόμενες, όχι για να μας βοηθούν να προσεγγίσουμε την αλήθεια, αλλά για να εξυπηρετούν το εκάστοτε εθνικό αφήγημα, που εντοπίζει εχθρούς πρωτίστως στα γειτονικά κράτη. Μας καλούν να συσπειρωθούμε γύρω από το κράτος-προστάτη, να προετοιμαστούμε για θυσίες, να πολεμήσουμε και να πεθάνουμε για τα συμφέροντά τους, τα οποία πασπαλίζουν με εθνικά ιδεώδη, εθνικιστικές κορώνες και παραμύθια για ειρήνη και παγκόσμια ασφάλεια. Πολιτικοί και αξιωματούχοι, τόσο στη χώρα μας όσο και στην Ε.Ε., αναφέρουν και γράφουν συχνά-πυκνά πως πρέπει να είμαστε «έτοιμοι για θυσίες» σε έναν επερχόμενο μεγάλο πόλεμο¹.

Οι πόλεμοι θα σταματήσουν αν στείλουμε αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις στην πρώτη γραμμή.
Ανάμεσα σε συνταγές μαγειρικής, στοιχήματα, ζώδια, πολλή

1 «Το πρώτο προαπαιτούμενο είναι η αλλαγή κουλτούρας των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Δηλαδή, η επιστροφή σε ένα πνεύμα αυτοθυσίας, σε ένα πνεύμα, σε μια κουλτούρα, όπου ο Ευρωπαίος θα έχει μέσα στη συνείδησή του ότι μπορεί να χρειάζεται να θυσιάσει για να υπερασπιστεί τα δικαιώματά αυτά, τα οποία απολαμβάνει...» Υπουργός εθν. αμύνης Ν. Δένδιας (11/2025)
«Σήμερα η Ευρώπη δεν αντέχει να δει φέρετρα με σημαία πάνω, ούτε καν με την ευρωπαϊκή. Πρέπει να αποδεχούμε ότι μπορεί να χάσουμε τα παιδιά μας...» Φ. Μαντόν, Αρχηγός των Γαλλικών Ενόπλων Δυνάμεων, (11/2025)
«Ίσως ζήσαμε το τελευταίο καλοκαίρι ειρήνης...» Μ. Πιστόριου-Γερμανός υπουργός άμυνας (11/2025)

μπάλα και καθημερινό κόπο και κούραση, παρακολουθούμε, ακούμε, διαβάζουμε, «τασάροουμε» τα πολεμικά νέα και τις πιθανές νέες συγκρούσεις που έρχονται. Κάποιες φορές ταυτιζόμαστε με αυτούς ή με τους άλλους. Με όσους λίγο κάτι ξέρουν ή με εκείνους που, ό,τι ξέρουν, τους το είπε η τηλεόραση. Γινόμαστε «φανα» της μιας ή της άλλης ένοπλης πλευράς και μπορεί να τσακωνόμαστε, πίνοντας τσίπουρα, για το ποια εμπόλεμη πλευρά έχει «δίκιο».

Υπάρχουν και αυτοί που έχουν ενεργή συμμετοχή στον πόλεμο. Όχι, δεν εννοούμε τους μισθοφόρους, την πολεμική βιομηχανία, τα πολεμοχαρή αφεντικά και τους πολιτικούς. Αναφερόμαστε σε πιο «αόρατες» φιγούρες. Μπορεί να δουλεύουν για τον πόλεμο από απόσταση, να προγραμματίζουν τα λογισμικά για εταιρείες υψηλής τεχνολογίας όπλων, να κατασκευάζουν πολεμικούς δορυφόρους κάπου στη Σουδία ή για λογαριασμό μιας αμερικανικής εταιρείας. Όχι μακριά μας, αλλά κάπου εδώ, με το laptop, σε ένα διαμέρισμα στο Κουκάκι. Κάποιοι άλλοι μπορεί να φτιάχνουν ηλεκτρολογικούς πίνακες για τα πλοία Ελλήνων εφοπιστών, που μεταφέρουν τα πάντα -κυριολεκτικά- για τις ανάγκες ενός πολέμου.

Κι εμείς μπορεί και να ηγαινούμε έτοιμο φαγητό σε κάποιο γραφείο στο κέντρο της πόλης, όπου -πίσω από κλειστές βαριές πόρτες- γραβατωμένα στελέχη παίρνουν αποφάσεις και -χωρίς καμία αιδώ- λερώνουν τα χέρια τους και κερδοσκοπούν. Μπορεί να παραδίδουμε αλληλογραφία ή φαγητό σε γκρουπ τουριστών-στρατιωτών, που βρίσκονται εδώ με άδεια διακοπών από τον πόλεμο. Γιατί ο πόλεμος γίνεται κάπου αλλού, ίσως όχι και πολύ μακριά, στη διπλανή μας «πόρτα», αλλά «εμείς είμαστε στη σωστή πλευρά της Ιστορίας». Και τέλος πάντων, βρε αδερφέ, εμείς στην Ε.Ε. είμαστε, δεν είμαστε τίποτα τριτοκοσμικοί, να ηγαινούμε να πολεμάμε. Θα πάνε άλλοι, είπαμε, κι εμείς εδώ θα κοιτάξουμε τη δουλειά μας και πως θα τα βγάλουμε πέρα ή και πως ίσως θα κερδίσουμε και κάτι από την οικονομία πολέμου.

Η συμμετοχή του ελληνικού κράτους στο πόλεμο

Για να μην τρέφει κανείς από εμάς αυταπάτες, η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει ήδη εμπλακεί άμεσα στον πόλεμο των ΗΠΑ και του Ισραήλ κατά του Ιράν, υπερασπιζόμενη μάλιστα όχι δήθεν τα ελληνικά συμφέροντα, όπως διατείνονται τα φερέφωνα της, αλλά -τουναντίον- συμφέροντα τρίτων! Έχει αποδείξει επανειλημμένα ότι είναι διατεθειμένη να κάνει οτιδήποτε για να γίνει αρεστή στα συμμαχικά αφεντικά της, κόντρα στη λαϊκή βούληση, προκαλώντας την κοινή γνώμη.

α) Ο Έλληνας Υπουργός Άμυνας έσπευσε να στείλει τέσσερα F-16 αμέσως μόλις είχε πληγεί με drones η βρετανική στρατιωτική βάση στο Ακρωτήριο της Κύπρου, προφασιζόμενος στη συνέχεια ότι ανταποκρίθηκε σε αίτημα εκ μέρους της Κύπρου. Δύο από τα μαχητικά αεροσκάφη ήδη ενεπλάκησαν σε αναχαίσιση «ύποπτου αντικειμένου, που ανιχνεύθηκε στον εναέριο χώρο μεταξύ Λιβάνου και Κύπρου», όπως ανακοινώθηκε εκ των υστέρων.
β) Ακολούθησε η αποστολή δύο φρεγατών στην Κύπρο, εκ των οποίων μόνο η φρεγάτα «Ψαρά» παραμένει στο νησί. Πρόκειται για την ίδια φρεγάτα που έχει ήδη χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο των επιχειρήσεων ΑΣΠΙΔΕΣ κατά των Χούθι της Υεμένης στην Ερυθρά Θάλασσα το 2024. Κατ' ουσίαν αναλαμβάνει προστατευτικό ρόλο για λογαριασμό των βρετανικών βάσεων στην Κύπρο, καθώς διαθέτει συστήματα anti-drones. Αντιθέτως, η φρεγάτα «Κίμων» εκ των πραγμάτων καλείται να καλύψει το κενό που άφησαν τα αμερικανικά συστήματα αεράμυνας και προειδοποίησε, τα οποία μεταφέρθηκαν στις χώρες του Κόλπου ύστερα από τα πλήγματα που δέχθηκαν από το Ιράν τα αντίστοιχα εκεί. Η εν λόγω φρεγάτα, δηλαδή, ουσιαστικά θα πλέει στα ανοιχτά μεταξύ Κύπρου και Λιβάνου, ενισχύοντας την αντιβαλλιστική άμυνα του Ισραήλ, το οποίο είναι εκτεθειμένο στον βορρά απέναντι στις επιθέσεις της Χεζμπολάχ.

γ) Το «κρεσέντο για πολυβόλα» συνεχίστηκε με την κατάρριψη ιρανικών πυραύλων από τη συστοιχία PATRIOT της μονάδας της Πολεμικής Αεροπορίας, που είναι σταθμευμένη στη Σαουδική Αραβία για να προστατεύει τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις της ARAMCO. Αν κι αυτή η ενέργεια, σε συνδυασμό με τις προηγούμενες, δεν συνιστά άμεση εμπλοκή στον πόλεμο, τότε έχει καθεί ο ορισμός της έννοιας της άμεσης εμπλοκής, πιθανότατα σε κάποιο από τα «σκονάκια», που έχει συνήθως μαζί του ο εκπρόσωπος τύπου της κυβέρνησης, που «βάφτισε» το περιστατικό «αμυντική ενέργεια αποτροπής»! Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, πρόσφατα καταρρίφθηκε εκ νέου ιρανικό drone από πύραυλο, που εκτοξεύτηκε από την ίδια συστοιχία.

Συνθήκες πολέμου εν καιρώ ειρήνης

2021-2025: 633 νεκροί εργάτες και εργάτριες

Εμείς, με τη σειρά μας, που τις απώλειές μας τις μετράμε καθημερινά στα εργοτάξια, στα εργοστάσια, σε κάθε εργασιακό κάτεργο και στους δρόμους, ανεχόμαστε να μας προπαγανδίζουν τον επερχόμενο πόλεμο για να σωθεί η δική τους οικονομία, η δική τους τσέπη, για να διαφυλάξουμε τα συμφέροντά τους, ενώ λίγο-πολύ δεν ξέρουμε αν θα γυρίσουμε στο σπίτι μας από το μεροκάματο, ποιος θα αυτοκτονήσει υπό το βάρος των υποχρεώσεών του, ποιος θα πεθάνει περιμένοντας χειρουργείο ή σε κάποιο ψυχρό κελί ή σε κάποιο αστυνομικό τμήμα της επικράτειας. Είμαστε ανεύθυνοι, επειδή έχουμε αφήσει τις ζωές μας κι έχουμε εναποθέσει τις ελπίδες μας στα χέρια του κεφαλαίου και των πολιτικών του. Είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στους εαυτούς μας και στην Τάξη μας, που δεν έχουμε οργανωθεί στα σωματεία και στις συνδικαλιστικές ενώσεις μας για να σταματήσουμε τον φόρο αίματος, τον οποίο πληρώνουμε καθημερινά στους χώρους εργασίας μας.

Η απάντηση σε όλο αυτό είναι μία και πρέπει να είναι στους δρόμους. Ένα εργατικό, αντιπολεμικό και κοινωνικό κίνημα, κάτω από την ίδια σημαία, αυτή της άρνησης να γίνουμε κρέας για τα κανόνια τους. Οι κοινωνίες δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα, αλλά μόνο να μοιραστούμε την ίδια πίστη για ειρήνη και να στείλουμε στον διάολο την πολεμική βιομηχανία και τους πολεμοχαρείς ηγέτες μας. Εμείς, που καθημερινά παράγουμε προϊόντα, αγαθά και υπηρεσίες, εμείς, που κινούμε τις οικονομίες αυτού κόσμου, εμείς πρέπει να αρνηθούμε να πολεμήσουμε και να σφαγιαστούμε για το πως θα μοιράσουν τον κόσμο μια γιάφκα εξουσιαστών και οι υποτακτικοί τους.

Σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία, έμπνευση μας δίνουν οι λιμενεργάτες του Πειραιά, έχοντας ήδη εμποδίσει τουλάχιστον τρεις φορές τη φόρτωση containers, τα οποία περιείχαν πυρομαχικά και στρατιωτικό χάλυβα, με προορισμό το Ισραήλ. Πολύ ελπιδοφόρες είναι, επίσης, οι ελληνικές αντιπολεμικές κινητοποιήσεις ενάντια σε μια γενικευμένη σύρραξη μεταξύ Ιράν, ΗΠΑ και Ισραήλ, καθώς και ενάντια στη γενοκτονία της Γάζας, με την Αθήνα να αποτελεί το σκηνικό συχνών πορειών προς την αμερικανική και την ισραηλινή πρεσβεία. Οι διαδηλωτές, οργανωμένοι κυρίως από εργατικά συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους και αντιπολεμικές πρωτοβουλίες, έχουν πραγματοποιήσει μαζικές συγκεντρώσεις στην Πλατεία Συντάγματος, καταδικάζοντας την εμπλοκή των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων και τη χρήση στρατιωτικών βάσεων στην επικράτεια για την υποστήριξη των επιχειρήσεων των ΗΠΑ, καθιστώντας σαφές το μήνυμά...

**ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΑΣ
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ!**

ΟΠΟΙΟΣ ΑΓΟΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ...
ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΑΓΟΝΙΖΕΤΑΙ
ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΧΑΣΕΙ!!

ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ...

Διεκδικήσεις και αγώνες που «τρέκουν» και παλεύουμε μέσα από το σωματείο μας.

Απεργία 1η Οκτώβρη 2025

Την Τετάρτη, 1η Οκτωβρίου, το σωματείο μας κάλεσε στην πανεργατική απεργία και σε διαδήλωση ενάντια στο νόμο Κεραμέως, που ανάμεσα στα άλλα θεσμοθέτησε και το 13ωρο.

Βρεθήκαμε στο σωματείο το πρωί και έπειτα όλοι μαζί κινήσαμε πεζοί στο σημείο προσυγκέντρωσης. Δεν έχουμε εικόνα πόσοι απήργησαν, αλλά στο δρόμο δεν ήταν αρκετοί οι απεργιοί και η εικόνα ήταν απογοητευτική.

Το σωματείο μας είχε αξιοπρεπή παρουσία. Το μπλοκ μας δε σταμάτησε να δίνει παλμό και να φωνάζει ενάντια στο 13ωρο και υπέρ της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης για δυνατά και δυναμικά σωματεία βάσης.

Το σίγουρο είναι πως δεν έχουμε πει ακόμη την τελευταία λέξη.

**Όχι στη νομιμοποίηση της εργοδοτικής ασυδοσίας
5ημέρο - 7ωρο, με αυξήσεις στους μισθούς
13 να 'ναι οι ώρες τους**

Παρέμβαση στην Pizza fan Πειραιά

Η εργοδοσία της Pizza Fan, Αιτωλικού 72, απέλυσε δύο διανομείς επειδή διεκδίκησαν τα δικαιώματά τους και την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας.

Ο ένας διανομέας, ο Μάνος, απολύθηκε εκδικητικά και παράνομα, επειδή διεκδικούσε να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία για τον ίδιο και για όλους τους εργαζόμενους, καθώς είναι εκλεγμένο μέλος στο ΔΣ του σωματείου μας.

(Στη σελίδα 9 μπορείτε να δείτε αναλυτικά την υπόθεση).

Την Πέμπτη, 27 Νοεμβρίου, πραγματοποιήσαμε παρέμβαση στο κατάστημα Pizza Fan Πειραιά, Αιτωλικού 72, καθώς και σε άλλα δύο καταστήματα της εν λόγω αλυσίδας στον Πειραιά, στη Χατζηκυριάκου και στη Γρ. Λαμπράκη. Παραμείναμε στην Αιτωλικού για 40 λεπτά με συνθήματα, κείμενα και φέιγ βολάν, κάναμε ξεκάθαρο στην εργοδοσία της Pizza Fan πως οφείλει να επαναπροσλάβει τους συναδέλφους.

Στη συνέχεια αναχωρήσαμε με μοτοπορεία για τα 2 επόμενα καταστήματα, όπου πραγματοποιήσαμε μικρές στάσεις, ενημερώνοντας τους συναδέλφους και τους περαστικούς για τον αγώνα στην Pizza Fan, Αιτωλικού 72. Υπήρξε αρκετά θετική ανταπόκριση από τον κόσμο που συναντήσαμε.

Έπειτα από τρεις ώρες στους δρόμους του Πειραιά, επιστρέψαμε στα γραφεία μας.

Άμεση επαναπρόσληψη του συναδέλφου Μάνου Σ.

Καφέ-Εστιατόριο «Το Σπιτικό» (Πατνσιών)

Το Νοέμβριο του 2025 εκδικάστηκε η αγωγή του συναδέλφου διανομέα Ν.Α. ενάντια στην εργοδοσία του καταστήματος εστίασης «Το Σπιτικό», που βρίσκεται στην Πατνσιών και Χανίων. Ο συνάδελφος απολύθηκε μετά από μια σειρά διεκδικήσεων και όχι λόγω της «πτώσης της παραγωγικότητας» ή της «κακής συμπεριφοράς προς τους πελάτες» –όπως επικαλέστηκε η εργοδοσία του εν λόγω καταστήματος. Την ίδια καραμέλα έχουμε δει να πιπιλάνε πολλά εργοδοτικά κείλη, το τρικ είναι φθηνό και δεν πείθει. Αντίθετα, ο εργαζόμενος απέδειξε όσα πραγματικά έγιναν και οδήγησαν στην απόλυσή του. Μέχρι την έκδοση της απόφασης συνεχίζουμε να διεκδικούμε αυτά που μας κλέβουν.

«Soushi Bar» (Σύνταγμα)

Ο συνάδελφος Ν.Κ., διανομέας στο κατάστημα «Soushi Bar», απολύθηκε τον Αύγουστο του 2025, αλλά ο εργοδότης «ξέχασε» να βάλει την αποζημίωση.

Ο συνάδελφος το Σεπτέμβριο ήρθε στο σωματείο και κατήγγειλε το γεγονός. Μετά από άκαρπη επικοινωνία με τον εργοδότη, ο συνάδελφος προχώρησε σε καταγγελία στο αρμόδιο ΣΕΠΕ. Το Νοέμβριο, έπειτα από μία αναβολή της τριμερούς συνάντησης στο ΣΕΠΕ, ο εργοδότης κατέβαλε τα χρωστούμενα και ο συνάδελφος απέσυρε την καταγγελία.

Για ακόμη μια φορά ισχύει το ρητό «χαμένοι είναι οι αγώνες που δε γίνονται».

«Piatsa Kalamaki» (Χαλάνδρι)

Αναβολή ζήτησε και πήρε η εργοδοσία του ψητοπωλείου «Πιάτσα Καλαμάκι» στο Χαλάνδρι. Ο συνάδελφος Θωδωρής Τ. έχει δικαιωθεί από το εργατικό δικαστήριο (και εφετείο) και έχει κερδίσει την επαναπρόσληψή του, πλην όμως η εταιρεία κρύβεται πίσω από αλλαγές ΑΦΜ και δεν εφαρμόζει την απόφαση. Η αναβολή αφορούσε αγωγή που αποδυναμώνει πως η αλλαγή των ΑΦΜ γίνονται κακόπιστα για να ξεφορτώνεται η εταιρεία τις υποχρεώσεις. Το νέο δικαστήριο ορίστηκε για το Φλεβάρη του 2027 και τότε θα δούμε ποιος θα γελάσει καλύτερα και πού θα βρει τρύπα να κρυφτεί η εργοδοσία...

Εκδήλωση μνήμης για τους συναδέλφους που έχουν φύγει από κοντά μας.

Στις 14/12/2025 την Κυριακή το μεσημέρι, μαζευτήκαμε συνάδελφοι και φίλοι του σωματείου μας, για να θυμηθούμε και να τιμήσουμε τη μνήμη μελών μας που «έφυγαν» από κοντά μας. Είχε ετοιμαστεί ένα μικρό κείμενο το οποίο διαβάστηκε, μια μικρή προβολή από δράσεις που συμμετείχαν οι συνάδελφοι, φωτογραφίες τους, και είχαμε τυπώσει κάποιες κάρτες για την εκδήλωση. Όλοι μαζί σε ένα συντροφικό και συγκινησιακό κλίμα, θυμηθήκαμε στιγμές, διαβάσαμε κάποια κείμενα, μιλήσαμε για τους κοινούς αγώνες.

Ακολούθησε συλλογική κουζίνα με πολύ κουβέντα και κάποια βίντεο ακόμα, και η μέρα έκλεισε με ωραία συναισθήματα απ' όλους μας.

Είναι κοινό συμπέρασμα σε όσους βρεθήκαμε, πως ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα για μια συλλογικότητα είναι η μνήμη. Να μην ξεχνάμε ποιοι ήμασταν ποιοι είμαστε και πως προχωράμε.

Ευχαριστούμε όλες και όλους που τίμησαν με την παρουσία τους αυτή την εκδήλωση.

Ακολουθεί το κείμενο που διαβάστηκε

Οι συνάδελφοί μας Μανώλης Κονταξίου, Γιώργος Άρχοντας, Λουκάς Μιδούχας, Γιώργος Μυλωνάς, Βαγγέλης Κουτσιμπέλας, Χρήστος Σπήλιος, πάντοτε παρόντες στη μνήμη μας και στους αγώνες μας.

Πέρασαν είκοσι χρόνια από τις πρώτες συνελεύσεις για τη δημιουργία του σωματείου μας και δεκαοκτώ χρόνια ως Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου. Κάποιοι από αυτούς τους συναδέλφους ήταν μαζί μας από την αρχή, κάποιοι ενώθηκαν μαζί μας στην πορεία. Όλοι τους ήταν μαζί μας μέχρι την τελευταία τους ανάσα. Έφυγαν, όμως δεν έλλειψαν από τις συνελεύσεις, τις δράσεις και τις σκέψεις μας. Όλοι τους θα είναι πάντα συνδεδεμένοι με την έμπρακτη αλληλεγγύη, το μαχητικό πνεύμα και την ταξική πάλη.

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι, των οποίων η πορεία ορίζει και διαμορφώνει τον κόσμο γύρω μας. Τέτοιοι άνθρωποι ήταν και οι συνάδελφοί μας, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο, καθόρισαν τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο γύρω μας.

Είμαστε σήμερα εδώ, όχι μόνο για να τους μνημονεύσουμε, αλλά για να τους νιώσουμε δίπλα μας, να θυμηθούμε τα πιο παλιά μέλη και να μάθουν τα νεότερα μέλη, ότι το σωματείο μας δε θα ήταν αυτό που είναι αν αυτοί οι συνάδελφοι δεν είχαν μοιραστεί μαζί μας τη δημιουργικότητά τους, τη φαντασία τους, την ανάγκη τους για το δίκιο και την αξιοπρέπειά μας.

Δεν θα σας ξεχάσουμε ποτέ γιατί είστε η ίδια η μνήμη μας.

Οι δρόμοι ήταν σκοτεινοί και λασπωμένοι
το πιάτο στο τραπέζι λιγοστό,
το φιλί στο κατώφλι ήταν κλεφτό
και έρωτες μέσα στις καρδούλες κλειδωμένοι.

Τα βράδια ξενυχτούσαν στα
και σβάρνα ολημερίς στις γειτονιές
αχ! τα σοκάκια εκείνα και οι
σφιχτά που φύλαξαν τα τίμια
Δεν ξέρανε πατέρα, μάνα σπίτι,
έναν δεν δίνανε για το σήμερα
δε ρίχνανε δραχμές στον
δεν κράταγαν μεζούρα και
Ήτανε νέοι, ήταν παιδιά
και έτυχε να 'ναι και καλή σοδειά.

Μανώλης Αναγνωστάκης.

Μανώλης Κονταξίου,
στην μοτοπορεία από την ίδρυση
του σωματείου το 2007

Λουκάς Μιδούχας (αριστερά) &
Γιώργος Άρχοντας (δεξιά)
στην απεργιακή μοτοπορεία στις 13 Μάρτη 2008

Βαγγέλης Κουτσιμπέλας
ιδρυτικό μέλος

Χρήστος Σπήλιος,
Βαδίσαμε στο δρόμο του αγώνα
19 συναπτά έτη

Γιώργος Μυλωνάς
πρόεδρος του ΣΒΕΟΔ 2014-2015

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΑ ΑΠΟ 10 ΗΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Στις 30 Απριλίου 2025 οι εργαζόμενοι στην εταιρεία Speedex του ομίλου Σφακιανάκη ξεκίνησαν επαναλαμβανόμενες απεργίες με στόχο την ανάκληση τριών απολύσεων και την υπογραφή νέας Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Όμως, πώς μια εύρωστη, κερδοφόρα επιχείρηση στον διαρκώς αναπτυσσόμενο κλάδο των ταχυμεταφορών, μετά τη χρυσοφόρο περίοδο του covid, κατέληξε ζημιογόνα; Γιατί προσπαθεί να μετατοπίσει το πεδίο του εταιρικού ενδιαφέροντος στα κέρδη που έχουν δηλωθεί, να θολώσει τα νερά και να μεταφέρει τις ευθύνες στις πλάτες των εργαζομένων;

Η ανεξήγητη, ελεύθερη πτώση της Speedex

- ☛ Η Speedex πέρασε στον έλεγχο του ομίλου Σφακιανάκη το 2017.
- ☛ Το 2016 είχε κύκλο εργασιών 33,54 εκατ., έναντι 29,7 εκατ. το 2015, και η άνοδος συνεχίστηκε έως τα τέλη του 2021.
- ☛ Το 2021 έκανε τζίρο 45,2 εκατ., αλλά έκτοτε οι στοχευμένα άστοχες κινήσεις της διοίκησης, επέλεξαν ως μια ακόμη Ιφιγένεια της οικονομικής τους πολιτικής τις θέσεις εργασίας.
- ☛ Το 2022 κάνει τζίρο 37,9 εκατ. ευρώ και η πτώση συνεχίζεται και το 2023 με έσοδα 35,2 εκατ.
- ☛ Την ίδια χρονιά η εταιρεία καταγράφει κέρδη προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων 3,6 εκατ. ευρώ, ενώ τα καθαρά αποτελέσματα μετά από φόρους ανήλθαν σε ζημιές 5,1 εκατ. ευρώ, έναντι 3,8 εκατ. το 2022.
- ☛ Η καθαρή θέση της εταιρείας διαμορφώθηκε σε -7,2 εκατ. ευρώ, με δανεισμό 8.8 εκατ. Η Speedex προχώρησε με νέα δάνεια από το μητρικό όμιλο Σφακιανάκη ύψους 4,5 εκατ.

Στοχευμένες απολύσεις

Από το 2024 η διοίκηση της Speedex έχει προχωρήσει σε 80 στοχευμένες απολύσεις εργαζομένων, μελών του επιχειρησιακού σωματείου, (που βαφτίστηκαν οικειοθελείς παραιτήσεις) και καλύπτει τα κενά με ενοικιαζόμενους εργαζόμενους και μηνιαίες συμβάσεις απασχόλησης. Στα «θετικά» μπορούμε να αναφέρουμε πως στις νέες συμβάσεις αορίστου χρόνου, ο βασικός μισθός τυγχάνει ελαφρώς μεγαλύτερος (από μια δεκάδα παλαιότερων συναδέλφων), λόγω των αυξήσεων της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Όμως αυτή η μικρή λεπτομέρεια δεν αλλάζει σε τίποτα τη μεγάλη εικόνα. Με συνεχείς πιέσεις στους εργαζόμενους για ελαστικά και απρόβλεπτα ωράρια, δημιουργία τοξικού εργασιακού περιβάλλοντος, αρνήσεις προαγωγών ή αυξήσεων σε μέλη του

σωματείου και ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, φτάσαμε στις απολύσεις που ανακοινώθηκαν στις 29 Απριλίου 2025. Οι συγκεκριμένες απολύσεις αφορούσαν εργαζόμενους με σχεδόν 30 χρόνια στην εταιρεία, λίγο πριν τη συνταξιοδότηση, και μάλιστα η μια περίπτωση αφορούσε εργαζόμενο με σοβαρά προβλήματα υγείας.

Κι εδώ αξίζει να σημειώσουμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων αμείβονται με 800-900 ευρώ καθαρά, ενώ οι τελευταίες επιχειρησιακές συμβάσεις υπογράφηκαν μόνο μετά από προσφυγή στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας και δεν αφορούν μισθολογικές απολαβές.

Ο απεργιακός αγώνας ξεκινά. Οι απολύσεις ανακοινώθηκαν την Τρίτη 29 Απριλίου 2025 στο τέλος της βάρδιας των εργαζομένων και από την πρώτη στιγμή μέλη της ΣΒΕΟΔ παραβρέθηκαν στο κατάστημα της Speedex στο Βοτανικό για συμπαράσταση. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις ξεκίνησαν στις 30 Απριλίου. Η συμμετοχή στην απεργία υπήρξε μαζική, καθώς από ένα σύνολο 250 εργαζομένων στην εταιρεία, οι 200 είναι μέλη των επιχειρησιακών σωματείων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη (στην Αθήνα το σωματείο αριθμεί 145 μέλη). Με εξαίρεση τα διευθυντικά στελέχη, οι εργαζόμενοι έδωσαν μάχες σε όλα τα πεδία, περιφρούρησαν τον απεργιακό τους αγώνα με συνεχή παρουσία στα γραφεία, τα καταστήματα και το κέντρο διαλογής και ανακατανομής των φορτίων (hub) της εταιρείας στην Κηφισιά. Η εργοδοσία απάντησε με μηνύσεις και συνεχείς προσφυγές στα δικαστήρια για να κηρυχθεί η απεργία παράνομη. Προχώρησε στην έκτακτη πρόσληψη εξωτερικών συνεργατών για να διεκπεραιώσει τις μεταφορές. Διευθυντικά στελέχη άσκησαν εκφοβισμό στους εργαζόμενους, τους πίεσαν να διαγραφούν από το σωματείο, τους απείλησαν πως ενώ έχουν τις γνώσεις και τα προσόντα δε θα μπορούσαν να ανελιχτούν.

Η μάταιη προσπάθεια της εταιρείας να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό

Από την πρώτη κιόλας μέρα η εργοδοσία προσπάθησε να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό, με την παράνομη ενοίκιαση εργαζομένων από τα καταστήματα franchise, τα τοπικά καταστήματα δικαιόχρησης της Speedex. Συγκεκριμένα, την Τετάρτη 30 Απρίλη εκπρόσωπος της εργοδοσίας έστειλε στα franchise της Speedex mail με θέμα «τριμερής σύμβαση εργασίας δανεισμού προσωπικού», όπου τους έδινε οδηγίες πώς να συμπληρώσουν τη σχετική σύμβαση εργασίας στο

Η απεργιακή μοτοπορεία από το π. Άρεως φτάνει αιφνιδιαστικά στην Σπήντεξ ΑΕ στην Κηφισιά. Η θερμή υποδοχή από τους απεργούς εργαζόμενους, η αλληλεγγύη και η συναδελφικότητα, δίνουν στον αγώνα νέα προοπτική

σύστημα Εργάνη, ενώ στο τέλος του μηνύματος τόνιζε: «Ο σκοπός της παρουσίας σας είναι η διασφάλιση των επιχειρηματικών σας συμφερόντων». Συνολικά, το σωματείο κατέθεσε 3 καταγγελίες στην Επιθεώρηση Εργασίας για να προβεί σε έλεγχο στο hub. Όμως, μόνο μετά από παρέμβαση στο Υπουργείο Εργασίας εμφανίστηκε κλιμάκιο για έλεγχο στις 7 Μαΐου και ώρα 19:00, ενώ το σωματείο είχε ζητήσει έλεγχο μετά

Πανό από την «Επιτροπή Εργαζομένων στη γενική ταχυδρομική», που προπαγάνδισε την απεργία με πανό και μοιράσματα κειμένων σε καταστήματα της εταιρείας.

Συνελεύσεις κατά την διάρκεια της απεργιακής περιφρούρησης για να συζητήσουμε την συνέχεια της περιφρούρησης, και πως θα σταθούμε απέναντι στην έντονη και απειλιτική παρουσία της αστυνομίας. Η ομόφωνη απόφαση μας ήταν : ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ.

τις 10:00, ώστε να ελεγχθεί ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός απεργοσπαστών. Παρά τις δυσκολίες του ελέγχου (το κλιμάκιο αποτελούνταν από δύο σχετικά απρόθυμα, ίσως και λόγω προχωρημένης ηλικίας, άτομα) οι απεργοσπαστές που ελέγχθηκαν μέσω του ΕΡΓΑΝΗ βρέθηκαν να εργάζονται για 12 και 14 ώρες, ενώ κάποιοι άλλοι είχαν μεταφερθεί από εταιρικές θέσεις άσχετες με το αντικείμενο.

Επαναλαμβανόμενες απεργίες

Στις πιέσεις της εταιρείας οι εργαζόμενοι απάντησαν με επαναλαμβανόμενες 24ωρες απεργίες που προκήρυξαν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις όλων των επιπέδων, από το πρωτοβάθμιο σωματείο μέχρι το δευτεροβάθμιο και το τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό επίπεδο.

Στο πλευρό των απεργών της Speedex από την πρώτη στιγμή βρέθηκαν, ο καθένας με τις δυνάμεις και τη συνδικαλιστική του κουλτούρα και κυρίως με πλήθος ανακοινώσεων, σωματεία από διάφορους κλάδους και το σύνολο των σωματείων του επαγγέλματος.

Η παρουσία της ΣΒΕΟΔ

Η απεργία των συναδέλφων/ισσών της Speedex απασχόλησε από την πρώτη στιγμή τη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ).

Με συνεχείς ενημερώσεις από τα μέλη μας, παρακολουθούσαμε καθημερινά την πορεία της απεργίας, προσπαθώντας να οργανώσουμε τις δυνάμεις μας με προοπτική νίκης. Από την εμπειρία μας γνωρίζουμε πως βασικό κλειδί για την επιτυχία των αγώνων είναι η σύνδεσή τους με την κοινωνία. Και με αυτό ακριβώς το σκεπτικό, το πρωί της πανελλαδικής απεργίας που είχαμε προκηρύξει για την 8η του Μάη (μαζί με τα σωματεία των Ιωαννίνων, του Βόλου και της Καλαμάτας) καλέσαμε έκτακτη συνέλευση, όπου ομόφωνα αποφασίσαμε να οδηγήσουμε την απεργιακή μοτοπορεία στο hub της Κηφισιάς της Speedex. Συνειδητά επιλέξαμε να συνδέσουμε τις δύο απεργίες και με την εμπλοκή μας να δώσουμε την απαραίτητη ώθηση στην 9η ημέρα της απεργίας. Ως ΣΒΕΟΔ είχαμε αποφασίσει να δώσουμε το έναυσμα για ένα δεύτερο απεργιακό κύκλο με στόχο:

- 1) τον αιφνιδιασμό της εταιρείας και την ανάταξη του απεργιακού αγώνα,
- 2) τη φυσική, ηθική και ψυχολογική ανάταση των συναδέλφων/ισσών απεργών μετά από οκτώ ημέρες αντίστασης,
- 3) την ειδησεογραφική ανάδειξη της απεργίας της Speedex,
- 4) την ενίσχυση της απεργιακής περιφρούρησης στο hub της Κηφισιάς,
- 5) το καθολικό μπλοκάρισμα της παραγωγής με τη μαζική παρουσία μας στο προαύλιο και την πύλη της εταιρείας,
- 6) την εμπλοκή αλληλέγγυων εργαζομένων στον αγώνα,
- 7) τη σταδιακή εμπλοκή του συνόλου των κινηματικών ταξικών δυνάμεων στην απεργία της Speedex,
- 8) με κλιμακούμενες παρεμβάσεις οπουδήποτε εκφράζονται τα συμφέροντα των επιχειρήσεων του ομίλου Σφακιανάκη.

Η αλληλεγγύη όπλο των εργατών

Με την απόλυτη στήριξη των συναδέλφων και των συναδελφισσών της Speedex, ο σχεδιασμός της ΣΒΕΟΔ προχώρησε απρόσκοπτα και απάντησε με τη μέγιστη δυνατή συγκρότηση στις απειλές της εταιρείας και των αστυνομικών δυνάμεων. Για πρώτη φορά, στις 8 Μάη, τα φορτηγά της εταιρείας αποκλείστηκαν και η παραγωγή, που είχε ήδη υποστεί πολλαπλά περιφερειακά πλήγματα από την πολυήμερη απεργία, υπέστη πανωλεθρία. Η επιλογή της ΣΒΕΟΔ να μετατρέψει το hub της Κηφισιάς σε κέντρο αγώνα, η ανυποχώρητη στάση απεργών και αλληλέγγυων που δήλωσαν στις αστυνομικές δυνάμεις πως μόνο με μαζικές συλλήψεις θα έληγε η απεργιακή περιφρούρηση και το μπλοκάρισμα της παραγωγής, έθεσε τους πάντες προ των ευθυνών τους. Τα σωματεία, το επιχειρησιακό της Speedex και η ΣΒΕΟΔ είχαμε πάρει θέση μάχης. Στη μαζική ανοιχτή συνέλευσή τους, οι συνάδελφοι/ισσες της Speedex πήραν απόφαση για συνέχιση της απεργίας και σε συνεννόηση και αγαστή συνεργασία με τη ΣΒΕΟΔ αποφασίστηκε η συνέχιση του αποκλεισμού του hub μέχρι τα μεσάνυχτα. Ήμερώματα, αποχωρήσαμε από την πύλη της Κηφισιάς, δίνοντας ραντεβού με τους/τις απεργούς για το επόμενο πρωί στη Speedex, στην οδό Σιδηροκάστρου στο Βοτανικό. Φεύγοντας ένα μειδίαμα στόλιζε τα χείλη όλων. Ένα ελαφρύ, αδιόρατο μειδίαμα που πολλοί πιστεύαμε πως δεν θα αργούσε να γίνει ένα πλατύ, χαρούμενο, χαμόγελο νίκης.

Νίκη της απεργίας και αναστολή των κινητοποιήσεων

Με δελτίο τύπου, στις 10 Μαΐου 2025, μετά από ένα δεκαήμερο απεργιακού αγώνα, το σωματείο εργαζομένων στη Speedex ανακοίνωσε την αναστολή των κινητοποιήσεων, ευχαρίστησε όλους τους συναδέλφους/ισσες που βρέθηκαν στο πλευρό τους και για τους απολυμένους αναφέρει:

- Η απόλυση του συναδέλφου Κώστα Κ. ανακαλείται και επιστρέφει κανονικά στη θέση του.
- Η συνάδελφος Ιωάννα Θ. αποχωρεί με αυξημένη αποζημίωση (bonus) αυτασφάλιση έως τη συνταξιοδότηση (3 χρόνια) και ένταξη στο ιδιωτικό ομαδικό ιατροφαρμακευτικό πρόγραμμα ασφάλισης.
- Η συνάδελφος Στέλλα Π., αν και της προτάθηκε αντίστοιχη συμφωνία, επέλεξε τη δικαστική οδό για την ακύρωση της απόλυσής της. Η συνάδελφος έχει την πλήρη στήριξη του σωματείου και η υπόθεση εκδικάζεται στα δικαστήρια της Ευελπίδων την Παρασκευή 16 Μαΐου 2025, στο κτίριο 5, αίθουσα 1 και ώρα 12:30.

Επίλογος

Συνάδελφοι/ισσες, ένα ακόμη κεφάλαιο ταξικής αντιπαράθεσης ολοκληρώθηκε. Δικαίωσε τους απολυμένους/ες, τα σωματεία, τον κόσμο του αγώνα, τους αλληλέγγυους/ες, αποδεικνύοντας για ακόμη μια φορά στη μακραιώνη ιστορία του εργατικού κινήματος πως η ενότητα, η αλληλεγγύη, η πίστη και η αποφασιστικότητα μπορούν να λυγίσουν μικρά και μεγάλα αφεντικά, εταιρείες, πλατφόρμες, ομίλους και πολυεθνικούς γίγαντες. Προχωράμε χωρίς αυταπάτες, με μια ακόμη συλλογική νίκη και παρακαταθήκη την πίστη μας στο δίκιο των αγώνων της τάξης μας, το όραμά μας για έναν καλύτερο κόσμο.

Η απεργία της 8ης Μάη αποτελεί παρελθόν, αλλά άφησε σημαντικές παρακαταθήκες για το παρόν και το μέλλον του εργαζόμενου οδηγού δικύκλου μεταφορέα.

Ξημερώνοντας 8 Μάη
Στο δρόμο του αγώνα...

Αφού πήραμε όλο το υλικό για την προσυγκέντρωση, πήγαμε κατά τις 10.30 στο Πεδίο του Άρεως.

Στήσαμε τραπεζάκια για τη Γραμματεία, βάλουμε περιμετρικά της συγκέντρωσης τα πανό, στήθηκε η μικροφωνική και μοιράσαμε σημαίες στα μηχανάκια.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης διαβάστηκε το κείμενο της απεργίας με τα αιτήματά μας και τις διεκδικήσεις μας. Επίσης έγιναν συνδέσεις και χαιρετισμοί από τις αντίστοιχες απεργιακές συγκεντρώσεις σε Ιωάννινα και Βόλο.

Η απεργιακή μοτοπορεία, με τη συμμετοχή 250-300 δικύκλων, ξεκίνησε από το Πεδίο γύρω στις 13.15 με κατεύθυνση και πρώτη στάση το υπουργείο εργασίας στη Σταδίου. Εκεί θυροκολλήθηκαν τα υπομνήματά μας.

Ακολούθως έγινε στάση στο Σύνταγμα, όπου ανοίχτηκαν δύο μεγάλα πανό με τις διεκδικήσεις.

Στη συνέχεια η μοτοπορεία κατευθύνθηκε μέσω της Πατισίων στην Ηρακλείου και συνεχίσαμε μέχρι και το κεντρικό hub της Speedex στην Κ. Κηφισιά (οδός Σενέκα), όπου οι συνάδελφοι/σες απεργοί μας υποδέχτηκαν με χαρά και συγκίνηση. Από την πλευρά μας, σε συνεννόηση πάντα με το σωματείο, κάναμε 2 συνελεύσεις εκεί και αποφασίσαμε να παραμείνουμε μέχρι τις 12.00μμ για να αποτρέψουμε τους απεργοσπάστες να ξεφορτώσουν.

Η αποφασιστικότητα και η συναδελφική και ταξική αλληλεγγύη, αποδείχτηκαν για μία ακόμα φορά το κρίσιμο στοιχείο που κάνει τη διαφορά σε αυτούς τους αγώνες. Η επαναπρόσληψη των 3 συναδέλφων την επόμενη μέρα αποτελεί, μία ακόμα περήφανη στιγμή (και) του σωματείου μας στα 18 χρόνια ταξικής πάλης.

Απολογισμός - Συμπεράσματα Πώς συνεχίζουμε

Η απεργία ήταν ακόμη μια σημαντική στιγμή στον αγώνα μας για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, την κοινωνικοποίηση των διεκδικήσεων και την ανασυγκρότηση της τάξης μας. Απολογίζοντας δύο μήνες+ μετά έχουμε να καταθέσουμε τα εξής:

A. Η δουλειά της προπαγάνδας έπεσε στις πλάτες πολύ λίγων συναδέλφων μελών του σωματείου. Αυτό το γεγονός είναι αρνητικό, γιατί πέρα από την φυσική κούραση και εξάντληση αυτών των μελών, η απεργία και οι δράσεις του σωματείου αφορούν όλα τα μέλη και όχι μια «επίλεκτη ομάδα» που θυσιάζει τον προσωπικό της χρόνο, με πολύ κόπο και κούραση. Επιπλέον, η προπαγάνδα θα ήταν ακόμη πιο δεμένη αν συμμετείχαμε περισσότεροι και περισσότερες.

B. Απεργία σημαίνει κατεβαίνω στο δρόμο, όχι κάθομαι στο κρεβάτι μου ή κάνω τις δουλειές μου. Στην απεργιακή συγκέντρωση μοτοπορεία συμμετείχαν περίπου 300 μηχανάκια, πολύ μικρός αριθμός για

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 8ης Μαΐου 2025 ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΞΗ

τους χιλιάδες εργαζόμενους κούριερ, διανομείς και υπαλλήλους εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο. Πολλοί συνάδελφοι που απέργησαν, και το γνωρίζουμε, δεν συμμετείχαν στην μοτοπορεία, όμως έτσι χάνουμε ως επάγγελμα και τάξη. Οι αργόσχολοι των υπουργείων καταλαβαίνουν μόνο βλέποντας όγκο, γιατί τότε μας βλέπουν ως υποψήφιους ψηφοφόρους ή ανησυχούν για την καρέκλα τους. Συνάδελφοι είναι βασικό, όταν απεργούμε να κατεβαίνουμε στο δρόμο, μόνο εκεί αλλάζουν τα πράγματα. Μην ξεχνάμε το 2019, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μετά τη μεγαλειώδη μοτοπορεία και απεργία μας (πάνω από 1200 δίκυκλα) ψήφισε τον ν.4611/2019, όπου διόρθωσε πολλά κενά στο επάγγελμά μας... Η μαζικότητα στο δρόμο μας δίνει δύναμη και ανοίγει περάσματα.

Γ. Πολλοί συνάδελφοι freelancers δεν συμμετείχαν στην απεργία και στη μοτοπορεία. Εργοδοτικά παπαγαλάκια και άνθρωποι των εταιρειών διαδίδουν φήμες πως δήθεν το ΣΒΕΟΔ είναι εναντίον των freelancer. Το ΣΒΕΟΔ είναι εναντίον της εκμετάλλευσης, της ψευδεπίγραφης freelance εργασίας και των πολυεθνικών εταιρειών πλατφόρμας, που με τις πλάτες της κυβέρνησης βαφτίζουν τη μισθωτή εργασία freelance ώστε να έχουν μόνο κέρδη και καμιά υποχρέωση, ώστε να εργαζόμαστε χωρίς δικαιώματα, υπό εξαντλητικούς ρυθμούς, κυνηγώντας παραγγελίες. Την ίδια στιγμή στήνουν στόλους, όπου οι συνθήκες εργασίας είναι συνθήκες γαλέρας. Για το ΣΒΕΟΔ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ που είναι freelancers, είναι συνάδελφοι. Το ΣΒΕΟΔ είναι με τους εργαζόμενους, ενάντια στους ρουφιάνους, σε αυτούς που επιδιώκουν να γίνουν αφεντικά μέσω στολών και φυσικά ενάντια

στις εταιρείες πλατφόρμες, που ανακάλυψαν και επέβαλλαν αυτό το μοντέλο εργασίας.

Στις αφίσες που κολλήσαμε δεν υπήρχε κάποιο πρόταγμα/διεκδίκηση για τους συναδέλφους freelancer, υπήρχε όμως στα απεργιακά φύλλα της εφημερίδας «στο ρελαντί». Αυτό το «κενό» φρόντισαν και εκμεταλλεύτηκαν τα παπαγαλάκια των εταιρειών και διέδιδαν φήμες για το ΣΒΕΟΔ, πως δήθεν είμαστε εναντίον των freelancer. Το επαναλαμβάνουμε άλλη μια φορά σε όλους τους τόνους, το πρόβλημά μας είναι με την ψευδεπίγραφη freelance εργασία και όχι με τους εργαζόμενους, πλην αυτών που ονειρεύονται να γίνουν αφεντικά και να φτιάξουν στόλους.

Δ. Πολύ σημαντική και εποικοδομητική ήταν η επαφή με τα υπόλοιπα σωματεία. Πραγματοποιήσαμε μια σειρά από διαδικτυακές συζητήσεις, συμφωνήσαμε σε κοινά αιτήματα και εκδώσαμε κοινή αφίσα. Όλος αυτός ο συντονισμός έγινε στη βάση της αυτοοργάνωσης, της συναδελφικότητας και της αλληλεγγύης. Κανένα κόμμα δεν μας πατρονάει, κάνουμε ταξική πολιτική και δεν έχουμε κάποια κρυφή ατζέντα κάποιου κόμματος, που μπορεί να ξεπουλήσει τον αγώνα για ένα πολιτικό αντάλλαγμα.

Οικοδομήσαμε ισότιμες σχέσεις, όπου η εμπιστοσύνη και η αλληλοεκτίμηση μας οδηγούν. Βάλουμε τα θεμέλια και για επόμενες κοινές δράσεις, αλλά ακόμη και για τη δημιουργία στο μέλλον, μιας ομοσπονδίας βάσης στο επάγγελμα ανεξάρτητης και αυτόνομης, χωρίς κομματικούς βοσκούς.

E. Ο συντονισμός με τα επιχειρησιακά σωματεία

της Acs και της Speedex, άφησε θετικά αποτελέσματα και σημαντική παρακαταθήκη για συνεργασίες στο μέλλον. Δυστυχώς το επιχειρησιακό σωματείο της DHL ήταν απών από όλα τα καλέσματα. Η αδιαφορία τους έσπασε κόκκαλα. Το επιχειρησιακό σωματείο της efood, που την πλειοψηφία του την είχαν εκείνη την περίοδο οι δυνάμεις που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ, έβγαλε μια ανακοίνωση μια μέρα πριν την απεργία, που περισσότερο υπονόμωσε, παρά στήριξε την απεργία.

Στ. Οι εργαζόμενοι στις εταιρείες κούριερ δεν συμμετείχαν μαζικά στην απεργία, πλην των συναδέλφων από τη μητρική της Speedex και της ACS. Το γεγονός αυτό μας έβαλε σε σκέψεις. Το ΣΒΕΟΔ έκανε μεγάλη προπαγάνδα με συχνή παρουσία σε μια σειρά υποκαταστημάτων στο κέντρο, στα βόρεια, και προς Νέα Ιωνία και Ηράκλειο. Επίσης, οι συνθήκες εργασίας στις εταιρείες κούριερ έχουν κατρακυλήσει, ενώ η εντατικοποίηση χτυπάει κόκκινο. Οι λόγοι να συμμετέχουν στη μοτοπορεία ήταν επιβεβλημένοι, το γιατί δεν συνέβη μας είναι άγνωστο.

Επίσης αναγνωρίσαμε μια έλλειψη στοχευμένης απεύθυνσης σε συναδέλφους εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο (εταιρείες βιοχημείας, εταιρείες με ανταλλακτικά κ.α.).

Ζ. Τα ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά, ως αίτημα έγινε για άλλη μια φορά γνωστό σε όλη την Αθήνα. Δεν υπάρχει νοήμων και σκεπτόμενος άνθρωπος που να μην αναγνωρίζει την αναγκαιότητα το επάγγελμά μας να ενταχθεί στα ΒΑΕ.

Η. Καταθέσαμε τρία υπομνήματα, όπως αναφέραμε παραπάνω, που εξαιρετικά αναλυτικά αναφέρουν τους λόγους που θα πρέπει να ενταχθούμε στα βαρέα και ανθυγιεινά, τις προδιαγραφές του κιβωτίου μεταφοράς και προτάσεις για τον τρόπο καταβολής των εξόδων κίνησης. Δυστυχώς το υπουργείο εργασίας δείχνει, για άλλη μια φορά πως είναι το υπουργείο της εργοδοσίας, που σταθερά αδιαφορεί για τους εργαζόμενους και την εργατική τάξη. Δυο και πλέον μήνες μετά την κατάθεσή

τους, δεν έχει απαντήσει σε κανένα από τα ερωτήματά μας, δεν μας έχει καλέσει σε διάλογο, έχει αρνηθεί οποιαδήποτε σχέση. Η αλαζονεία και η αδιαφορία του είναι μνημειώδης και χαρακτηριστική. Χωρίς σεβασμό για τους εργαζόμενους και τα συλλογικά θεσμικά μας όργανα, εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, των πολυεθνικών και των ντόπιων αφεντικών. Η στάση τους μας γεμίζει οργή και θα εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα να μας ακούσουν.

Θ. Οι επαναπροσλήψεις στην εταιρεία Speedex σκόρπισε χαμόγελα σε όλους μας και δείχνει πως οι αγώνες μπορούν να δώσουν λύσεις, αρκεί να είμαστε ενωμένοι, με καθαρούς στόχους και χωρίς ανταγωνισμούς μεταξύ μας. Ένας για όλους και όλοι για έναν, η συλλογικοποίηση των αγώνων εξακολουθεί να τρομάζει τα αφεντικά.

Ι. Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι τη δικαίωσή μας. Η συνέλευσή μας έχει μπει σε διαδικασία απολογισμού για το έτος που πέρασε και στη χάραξη της στρατηγικής για το επόμενο χρονικό διάστημα. Γνωρίζουμε πως, ποτέ και πουθενά τίποτα δεν μας χαρίζεται από κράτος και εργοδοσία, όλα κερδίζονται με τους αγώνες και την ταξική πάλη. Έχουμε προ πολλού πάρει θέσεις μάχης και δεν σκοπεύουμε να τις εγκαταλείψουμε.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους να συμμετέχουν στις εβδομαδιαίες μας ανοικτές συνελεύσεις κάθε Σάββατο στις 18:00 στα γραφεία μας και όλοι μαζί να σκεφτούμε και να σχεδιάσουμε όλα αυτά που βελτιώνουν το επάγγελμά.

Στήριξη-Οργάνωση-Συμμετοχή στο σωματείο

Αυτοοργάνωση - Αντίσταση Συναδελφικότητα - Αλληλεγγύη

Νεαροί μαθητές χειροκροτούν την απεργιακή μοτοπορεία. Σχεδόν σε κάθε σπίτι της εργατικής τάξης, κάθε οικογένεια και κάθε παρέα υπάρχει και ένας ή μία εργαζόμενος οδηγός δίκυκλου μεταφορέας.

Κάτω: Στάση στα κεντρικά γραφεία της efood, όπου το επιχειρησιακό σωματείο και οι εργαζόμενοι παλεύουν για συλλογική σύμβαση.

“Ανεύθυνοι οι υπεύθυνοι” της Domino’s Pizza

Domino’s Pizza. Ο συνάδελφος, μετά την επιστροφή στην εργασία του το Νοέμβριο του 2024 και την πλήρη δικαίωσή του, συνεχίζει να διεκδικεί καλύτερες συνθήκες εργασίας στο εταιρικό κατάστημα της Αγίας Παρασκευής, κατοχυρώνοντας και υπερασπίζοντας τα κεκτημένα του επαγγέλματος, από κοινού με το σωματείο και τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων του.

Ο εργατικός αγώνας στη Domino’s Pizza συνεχίζεται, ενώ το μέλλον του επαγγέλματος φαντάζει απρόβλεπτο. Οι πλατφόρμες φαίνεται να μαζεύουν την πίτα, τόσο της αγοράς όσο και του εργατικού δυναμικού, με το τυρί του αυξημένου μεροκάματου και της ευελιξίας αλλά και τη φάκα του εργασιακού μεσαίωνα και της απορρύθμισης που προωθούν. Η διαδικασία αυτή έχει δυσμενείς συνέπειες, τόσο στις εργασιακές συνθήκες του επαγγέλματός μας, όσο και για την εργασία με δικαιώματα, συνολικά. Η κατάσταση, όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα, σίγουρα δεν μας ευχαριστεί αλλά δεν μας πτοεί, καθώς έχουμε οργάνωση και μέθοδο. Και εδώ είναι που αξίζει να αναφερθούμε στη συγκεκριμένη υπόθεση της Domino’s Pizza. Γιατί αυτή η στρατηγική που κερδίζει μέχρι και πολυεθνικές-κολοσσούς, σμιλεύτηκε μέσα στα χρόνια, κομμάτι-κομμάτι, από το σώμα της συνέλευσης του σωματείου της ΣΒΕΟΔ. Είναι κτήμα δηλαδή του συλλογικού πνεύματος της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου και ανήκει σε όλη την Τάξη. Είναι παρακαταθήκη για το μέλλον, καθώς ορίζει προοπτική νίκης για το επάγγελμα και τα δικαιώματά μας, αλλά και τη συνολική ορατότητά του, που έχουμε δει να αυξάνεται μέσα στα χρόνια, από τους αγώνες μας.

Οι επιτροπές διανομών σε επιχειρησιακό επίπεδο, ή και σε επίπεδο γειτονιάς που βρίσκονται σε οργανική διασύνδεση με τη χάραξη της ΣΒΕΟΔ και την οργάνωση των συλλογικών αιτημάτων μας, είναι η στρατηγική που δεν χάνει. Οποτεδήποτε χρειάστηκε, από δαγκωμένα ένσημα και μεροκάματα, μέχρι απειλές και ξυλοδαρμούς συναδέλφων που διεκδίκησαν τα δικαιώματά τους, το μοντέλο αυτό της άτυπης ή και τυπικής διασύνδεσης επιτροπών και σωματείου, σε διαλεκτική σχέση με όλο τον πλούτο της εμπειρίας της ΣΒΕΟΔ, σχετικά με το τι πρέπει ή δεν πρέπει να γίνει, λειτουργήσει και μας χάρισε μερικές από τις πιο εμβληματικές μας νίκες. Για όλα τα παραπάνω, λέμε το εξής: Ο δρόμος για την συλλογική νίκη του επαγγέλματος, περνάει μέσα από σημαντικές νίκες σε καταστάματα και γειτονιές. Όταν οι κοινότητες αγώνα και οι τοπικές επιτροπές εργαζομένων γίνουν η φωνή του σωματείου και του συλλογικού δίκιου, τότε όλα θα είναι ανοικτά. Και –το έχουμε δει να συμβαίνει–, τότε η πρωτοβουλία δεν είναι στο στρατόπεδο των αφεντικών.

Επιστροφή στην υπόθεση. Η ποινική δίωξη λοιπόν, 2 στελεχών της Domino’s Pizza που προέκυψαν από την εκδικητική απόλυση του συναδέλφου και μέλους μας, Γιώργου Φ, δεν έπεσε από τον ουρανό. Η οργάνωση και η μεθοδικότητα του συνδικαλιστικού αγώνα μαζί με την αλληλεγγύη των συναδέλφων/ισσων δεν άφησε περιθώρια στον εισαγγελέα για να τη γλιτώσει η εταιρία. Ο φάκελος διαβιβάστηκε για τυχόν ποινικές ευθύνες σε 4 στελέχη, λόγω της διαρκούς προσπάθειας παρακώλυσης της συνδικαλιστικής δράσης, αλλά και τη διαρκή προσπάθεια για εξώθηση σε παραιτήση του συναδέλφου, έως την ημέρα της απόλυσής του στις 6 Μάρτη 2021. Έπειτα από τη διπλή νίκη του συναδέλφου σε πρωτόδικο και εφέσιμο βαθμό, σχετικά με την αποζημίωσή του και την άκυρη απόλυση, ο εισαγγελέας τελικά ασκεί ποινική δίωξη για παρακώλυση συνδικαλιστικής δράσης, σύμφωνα με τον ποινικό κώδικα, σε 2 από τα 4 στελέχη. Και εδώ ερχόμαστε στο πραγματικό επιστέγασμα της εργατικής νίκης. Η αλληλεγγύη μεταξύ των συναδέλφων πάντα θα νικάει, απέναντι στα ψέματα των αφεντικών για δήθεν χαμηλή παραγωγικότητα, έλλειψη πειθαρχίας και ότι άλλο σκαρφιστούν ως δικαιολογία. Ακόμη και αν έχουν τα πάντα με το μέρος τους, πόρους, διασυνδέσεις, η αλήθεια και το δίκιο δε νικιέται. Ειδικά άμα συγκεραστεί από οργάνωση και μεθοδικότητα.

Τα υψηλόβαθμα στελέχη τελικά, μαζί με τους εξίσου υψηλόβαθμους καλοθελητές-μάρτυρες, όπως ο οικονομικός διευθυντής του ευρωπαϊκού δικτύου της Domino’s Pizza, λογοδότησαν στο ποινικό δικαστήριο. Την ίδια στιγμή ο συνάδελφος Γιώργος Φ. έχει επιστρέψει στη δουλειά με το κεφάλι ψηλά, αντίθετα οι όποιοι μάρτυρες της εργοδοσίας μεταξύ των εργαζομένων του καταστήματος είχαν βρεθεί στο αστικό δικαστήριο έχουν σιωπήσει και δεν θέλουν πλέον να κάνουν πλάτες στην εργοδοσία. Τα υψηλόβαθμα στελέχη της Domino’s Pizza, έπειτα από μια πολύωρη δίκη και αφού προσπάθησαν να αποτινάξουν την αναμφίβολη ευθύνη τους για την εκδικητική απόλυση του συναδέλφου αλλά και μια σειρά άλλων εκδικητικών ενεργειών στο πρόσωπό του, πετάξαν το μπαλάκι της ευθύνης σε χαμηλόβαθμα στελέχη εντός του καταστήματος και αθωώθηκαν από το δικαστήριο λόγω αμφιβολιών. Αυτό, μικρή σημασία έχει, καθώς στη συλλογική μνήμη των εργαζομένων η αλήθεια έχει καταγραφεί. Όταν είμαστε όλοι και όλες μαζί ενωμένοι, οι εργαζόμενοι είμαστε ανίκητοι.¹ Το δικαστήριο αναγνώρισε δόλο και εκδικητικότητα στην απόλυση του συναδέλφου, αλλά σε μια προσπάθεια να εξισορροπήσει την κατάσταση για την εργοδοσία, η οποία είναι με την πλάτη στο τοίχο μετά την επαναπροσλήψη, δεν βρήκε τους υπαίτιους των ποινικών αδικημάτων της συγκεκριμένης υπόθεσης. Μέχρι την επόμενη φορά.

**Σε μια εποχή πτωπάθειας και κινηματικής ύφεσης
οι εργατικοί αγώνες είναι ακόμη ζωντανοί και νικηφόροι.
Αρκεί να το θελήσουμε.**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΤΗΤΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ

¹ 22 εργαζόμενοι σε 4 καταστήματα της domino’s υπέγραψαν υπέρ του συναδέλφου μετά την απόλυσή του χαρτί που μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία των διεκδικήσεων για μέσα ατομικής προστασίας και απεργιών που υπέγραψαν οι εργαζόμενοι στο εν λόγω κατάστημα, οδήγησαν στη δικαίωσή του. <https://sveod.gr/?p=2952>

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΩΣ ΤΗ ΒΙΟΛΑΝΤΑ, ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΤΕΜΠΗ

Όπως και στο έγκλημα στη Βιολάντα, έτσι και στο έγκλημα των Τεμπών, οι εργαζόμενοι-συνδικαλιστές είχαν καταγγείλει από καιρό τα ζητήματα ασφαλείας και υποστελέχωσης των σιδηροδρόμων, όμως αγνοήθηκαν επιδεικτικά. Αναπόφευκτα, η απουσία ελεγκτικών συστημάτων και μηχανισμών, σε συνδυασμό με τη συνειδητή και συνεχή αδιαφορία του ελληνικού κράτους και της εταιρείας Hellenic Train για χάρη των κερδών, οδήγησε στη δολοφονία τουλάχιστον 57 επιβατών και εργαζομένων (χωρίς να υπολογίσουμε όσους επιβάτες δεν είχαν χαρτιά) και στον διά βίου ψυχολογικό ή και σωματικό τραυματισμό των υπόλοιπων επιβατών. Ένα έγκλημα το οποίο συνεχίστηκε με τη διαρκή συγκάλυψή του από το κράτος μέχρι σήμερα.

«Ζούμε από τύχη» είναι η θλιβερή διαπίστωση που θα κάνει όποιο άτομο φέρει στο μυαλό του κάποια από τα γεγονότα των τελευταίων ετών. Επιβιώνουμε σε μια χώρα στην οποία οι έννοιες της δικαιοσύνης, της παιδείας, της υγείας και της πρόνοιας έχουν ξεκάθαρα ταξικά χαρακτηριστικά, ενώ θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, όπως η στέγαση, διαρκώς καταπατώνται. Ιδιωτικοποιήσεις και ξεπούλημα, πληθωρισμός, ποινικοποίηση των αγώνων, δολοφονίες εργαζομένων, πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας, αστυνομικές δολοφονίες και βία, καταπάτηση και λεηλασία της φύσης, πολεμοχαρής κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος, εκτελέσεις μεταναστών στα σύνορα, πατριαρχία και πόλεμος συντελούν στην εξόντωση της Τάξης μας, παγκοσμίως.

Τα Τέμπη, όπως και η Βιολάντα, δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό, ούτε η τυχαία εξαίρεση του κανόνα. Είναι τμήμα της ολοκληρωτικής επίθεσης που δέχεται η εργατική τάξη και τα κατώτερα οικονομικά στρώματα της κοινωνίας εντός συνόρων. Συνδέονται άρρηκτα με τα οικονομικά και πολιτικά σκάνδαλα, με τις συγκαλύψεις κυκλωμάτων trafficking και παιδοβιαστών, με τα πολύνεκρα ναυάγια προσφύγων στην Πύλο και στη Χίο, με την κακοποίηση και τις δολοφονίες στα αστυνομικά τμήματα, με τους ακρωτηριασμένους εργάτες και τις νεκρές εργάτριες, με τους απελπισμένους συνανθρώπους μας που οδηγούνται στην αυτοχειρία. Και έτσι, η θλιβερή διαπίστωση της αρχής, συνδυασμένη με την αδρανή στάση της κοινωνίας που βάλλεται, μετατρέπεται σε σκληρή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε.

ΒΙΟΛΑΝΤΑ

Στις 26/1/2026 έκρηξη που προκλήθηκε από διαρροή προπανίου στο εργοστάσιο της Βιολάντα οδήγησε στο θάνατο 5 εργατριών και τον τραυματισμό αρκετών ακόμα ατόμων. Προστίθενται έτσι στη μακρά λίστα των νεκρών της Τάξης μας, ακόμα πέντε γυναίκες που ξεκίνησαν να πάνε στη δουλειά τους και δεν γύρισαν ποτέ στα σπίτια τους. Ο πατριαρχικός καταμερισμός της εργασίας, τις οδήγησε να εργάζονται σε επισφαλείς νυκτερινές βάρδιες σε αδήλωτο υπόγειο του εργοστασίου, για να μπορούν παράλληλα να καλύψουν την πλήρη εργασία της μητέρας και της συζύγου στο σπίτι.

Ο θάνατός τους οφείλεται στην ανθρωποκτόνα «αμέλεια» της εργοδοσίας και την παντελή έλλειψη μέτρων προστασίας

και προληπτικών ελέγχων. Παρά τις συνεχείς καταγγελίες των εργαζομένων για την έντονη οσμή προπανίου στις εγκαταστάσεις, ο εργοστασιάρχης Κων/νος Τζιωρτζιζώτης αδιαφόρησε πλήρως για την ασφάλεια των εργατών, ενώ παράλληλα τρομοκρατούσε και φίμωνε κάθε προσπάθεια συνδικαλιστικής τους δράσης.

Τα τελευταία χρόνια, ο αριθμός των εργατικών ατυχημάτων και δυστυχημάτων έχει εκτοξευθεί. Παρόλο που η καταγραφή τους είναι ελλιπής, τα στοιχεία είναι αμείλικτα. Μόνο για το Γενάρη του 2026 μετράμε ήδη 14 νεκρούς και 18 τραυματίες. Ενδεικτικότερα, έχουμε 633 νεκρούς/ές εργαζομένους/ες για το διάστημα 2022-2025. Τα νούμερα προκαλούν φρίκη και είναι προφανές πως δε φταίει «η κακιά στιγμή». Οι υπεύθυνοι έχουν ονοματεπώνυμο και οι αιτίες για τον αυξανόμενο αριθμό εργατικών ατυχημάτων και δυστυχημάτων βρίσκονται στην κρατική-κυβερνητική πολιτική.

Αναλυτικότερα:

A. ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Η κυβέρνηση της ΝΔ με μια σειρά νόμων (Χατζηδάκη, Γεωργιάδη και Κεραμέως) έχει απορρυθμίσει πλήρως τα εργατικά κεκτημένα δεκαετιών. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η μετατροπή του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή, η θεσμοθέτηση της 13ωρης εργασίας, οι υπερωρίες μας που έγιναν φθηνότερες για τα αφεντικά, οι απεργίες μας που θεωρούνται παράνομες και καταχρηστικές, οι ατομικές συμβάσεις εργασίας με μηδενικές ώρες, η εργασία στην οποία εξωθούνται οι συνταξιούχοι συνάδελφοί μας, το διάλειμμα που δεν υπολογίζεται ως εργασιακός χρόνος, αλλά και η κυριακάτικη εργασία που έγινε πλέον καθεστώς.

Προφανώς, όταν δεν σου φτάνει ένας μισθός για να βγάλεις τα προς το ζην, θα δουλέψεις σε μια και δυο και τρεις δουλειές. Όταν η σύνταξη δεν μπορεί να καλύψει τις βασικές σου ανάγκες ως ηλικιωμένου ατόμου, θα επιστρέψεις πίσω στη δουλειά ακόμα κι αν το σώμα δεν το επιτρέπει. Και φυσικά αν κατέβεις στο δρόμο να διεκδικήσεις τα αυτονόητα, θα χτυπηθείς και θα διωχθείς από τους προστάτες των κυριάρχων, την ελληνική αστυνομία.

B. ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οι συλλογικές συμβάσεις, ήδη από το 2010, άρχισαν να παγώνουν, να περιορίζονται και να αντικαθίστανται από επιχειρησιακές συμβάσεις, με στόχο τον περιορισμό των δικαιωμάτων και τη μείωση του εργατικού κόστους. Έκτοτε δεν έχουν επανέλθει. Οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας δεν προβλέπουν μόνο αυξήσεις στους μισθούς και στα επιδόματα, αλλά περιλαμβάνουν και όρους για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, της υγιεινής και της ασφαλείας μας. Σε αντίθεση με την οδηγία της ΕΕ, που ορίζει ότι το 80% των εργαζομένων πρέπει να καλύπτεται από συλλογικές συμβάσεις, στην Ελλάδα τα ποσοστά δεν ξεπερνούν το 20%.

Γ. ΑΠΟΡΡΥΘΜΙΣΗ ΣΕΠΕ & ΑΠΟΥΣΙΑ ΕΛΕΓΧΩΝ

Το κράτος μετέτρεψε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ)

σε δήθεν ανεξάρτητη αρχή με τον Ν. 4808/21 του Χατζηδάκη, απαξιώνοντας το θεσμικό του ρόλο. Οι επιθεωρητές που είναι υπεύθυνοι για τους ελέγχους ασφαλείας και υγιεινής είναι μετρημένοι στα δάχτυλα. Η απουσία ελεγκτικού μηχανισμού παρέχει ασυδοσία στους εργοδότες να διατηρούν στα ύψη την υποδηλωμένη και αδήλωτη εργασία, καταστρατηγώντας κάθε έννοια εργατικού δικαίου και ασφαλείας. Η Επιθεώρηση Εργασίας συνεχίζει να ελέγχεται από το Υπουργείο Εργασίας, ενώ ταυτόχρονα καταργείται η δυνατότητα να προσφύγουν οι εργαζόμενοι σε δεύτερο βαθμό. Καθοριστική είναι επίσης η κάλυψη που προσφέρει ο νόμος στον εκάστοτε επιθεωρητή/τρια, καθώς ορίζει ότι ουδεμία διοικητική ή ποινική ευθύνη φέρει για τα πορίσματα που εκδίδει, παρέχοντας ασυλία, ώστε να μπορεί να εκδίδει εξόφθαλμα φιλεργοδοτικές αποφάσεις, ή να στέλνει αδικαιολόγητα υποθέσεις στο αρχείο.

Δ. ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Η πλειονότητα των μικρών και μεγάλων εργοδοτών, έχοντας σκοπό να αυξήσει τα κέρδη της, επιδιώκει τις περικοπές των απαραίτητων μέτρων για την υγιεινή και την ασφαλεία μας. Στο ζύγι της ασφαλείας και κινδύνου, συμφέρει τους εργοδότες η έκθεσή μας στον κίνδυνο. Εξαντλούν κάθε περιθώριο παραβατικότητας, ακόμη και στο πρόσφορο έδαφος που τους παρέχουν οι κυβερνήσεις. Για παράδειγμα, συχνά «ξεχνούν» να παρέχουν τα απαραίτητα Μέσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ), ενώ παράλληλα μας φορτώνουν με έξτρα καθήκοντα και ευθύνες που δεν είναι της ειδικότητάς μας. Ταυτόχρονα, ενώ γνωρίζουν πως η δουλειά δεν βγαίνει με το υφιστάμενο προσωπικό, αντί για προσλήψεις, απαιτούν γρήγορους ρυθμούς και πολύωρη εργασία, γεγονός που εκτοξεύει τον αριθμό των κινδύνων.

Ε. ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο χαμηλός μισθός σε συνδυασμό με την υψηλή φορολογία της εργατικής τάξης, τα υπέρογκα ενοίκια και τη δυσβάσταχτη κάλυψη των βασικών μας αναγκών, μάς εξαναγκάζουν σε 10ωρη και 12ωρη εργασιακή εξόντωση, συνήθως σε παραπάνω από μια εργασίες ή σε απασχόληση 7/7, χωρίς καμία ανάπαυλα, ώστε να δώσουμε όλο τον μισθό μας σε σούπερ μάρκετ-νοίκι-ρεύμα-νερό. Οι εργοδότες απαιτούν από τους εργαζομένους να εξοντώνονται για να τα φέρουν βόλτα με τον υψηλό φόρτο εργασίας στα υποστελεχωμένα πόστα τους, με αποτέλεσμα οι υψηλοί ρυθμοί εργασίας να ενισχύουν την εξάντληση και να απειλούν τη ζωή μας.

ΣΤ. ΕΛΛΕΙΨΗ ΦΟΡΕΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ – ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ακολουθώντας την τακτική «δε βλέπω, δεν ακούω, δε μιλάω», οι κρατικοί μηχανισμοί και θεσμοί δεν κάνουν ούτε τα στοιχειώδη, όπως να καταγραφούν τα εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα ή να ορίσουν τις επαγγελματικές ασθένειες. Πάνω από τα μισά εργατικά ατυχήματα-δυστυχήματα, δεν καταγράφονται από τις ελληνικές αρχές, ώστε να αναπαράγεται ένα success story με επίπλαστους αριθμούς. Η καθημερινότητα στην εργασία αποδεικνύει την πραγματική διάσταση των εργατικών ατυχημάτων και δυστυχημάτων.

Για παράδειγμα, στους εργαζομένους οδηγούς δικύκλου, το εργατικό ατύχημα καταγράφεται ως τροχαίο ατύχημα και όχι ως τροχαίο εργατικό ατύχημα. Όπως και σε άλλα επαγγέλματα, π.χ. στον επισιτισμό, τον αγροτικό κλάδο ή τον κλάδο των κατασκευών (τρανταχτό παράδειγμα το εργοτάξιο του Ελληνικού), αν ο εργαζόμενος είναι υποδηλωμένος ή αδήλωτος, ο εργοδότης σπεύδει να αποκρύψει το συμβάν. Σε πολλές περιπτώσεις, οι εργοδότες επιστρατεύουν όλα τα μέσα για να μας φιμώσουν και να μην καταγγείλουμε το ατύχημα. Δυστυχώς όμως, ακόμα κι εμείς οι ίδιες δεν αναφέρουμε πάντα το ατύχημα είτε από άγνοια είτε εξαιτίας του φόβου της απόλυσης.

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ;

Σπάμε το φόβο. Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε πόση δύναμη έχουμε στα χέρια μας ως Εργατική Τάξη. Μας εκβιάζουν λέγοντας ότι, αν αντισταθούμε στις κακές συνθήκες εργασίας, θα χάσουμε εντελώς τις δουλειές μας. Εμείς όμως παράγουμε τον πλούτο των κοινωνιών μας. Με συνείδηση και αλληλεγγύη προστατεύουμε η μία την άλλη. Διεκδικούμε τα Μέσα Ατομικής Προστασίας για όλες. Δεν συναινουμε στην εντατικοποίηση της εργασίας –της δικής μας ή των άλλων. Απαιτούμε τις κατάλληλες και ασφαλείς συνθήκες εργασίας. Και πάνω απ' όλα στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους συναδέλφους μας.

Η πραγματική δύναμη της εργατικής τάξης πηγάζει πάντα μέσα από τη συλλογική οργάνωση, τις συλλογικές και ακδημόνευτες

ταξικές διεκδικήσεις. Απέναντι στη βαρβαρότητα του κράτους και του κεφαλαίου, η κοινωνική βάση πρέπει να βρίσκεται συσπειρωμένη. Αυτοοργανωνόμαστε και επιλέγουμε να δράσουμε εμείς για εμάς.

Η αυτοοργάνωση δεν είναι απλώς μια πρακτική επιλογή, είναι πολιτική δήλωση που επισημαίνει ότι δεν χρειαζόμαστε αντιπροσώπους και αρχηγούς να ορίζουν τι μπορούμε να κάνουμε και τι όχι. Επιδιώκουμε να χτίσουμε συλλογικά έναν κόσμο βασισμένο στις δικές μας ανάγκες και στις δικές μας δυνατότητες.

**Αντιεραρχικά, ακδημόνευτα και μαχητικά
Οργανωνόμαστε σε σωματεία βάσης και σε εργατικές
συλλογικότητες**

Το παραπάνω κείμενο εκδόθηκε από το συλλογικό σώμα «Σωματεία Βάσης και Εργατικές Συλλογικότητες».

Η φωτό είναι από το κοινό μπλοκ που συμμετείχαμε στην απεργία/συγκέντρωση για το έγκλημα στα Τέμπη. Να μη γίνει νόμος η σιωπή

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ & ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΕΝΑΣ ακήρυχτος πόλεμος ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Για την εργατική δολοφονία του Μανώλη Αφράτη

Ενοχος για ανθρωποκτονία από αμέλεια κρίθηκε το Νοέμβριο του 2025 από το τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Χανίων ο ιδιοκτήτης της εταιρείας «Γαλακτοκομική Αμαρίου Α.Ε.» (πρώην «Μανουκαράκης Α.Ε.»), στην οποία εργάζονταν ως οδηγός φορτηγού, ο αδικοκαμένος Μανώλης Αφράτης. Πρωτόδικα, ο εργοδότης είχε καταδικαστεί για εγκληματική αμέλεια σε ποινή φυλάκισης δύο χρόνων με τριετή αναστολή. Το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού επικύρωσε την καταδικαστική απόφαση και διατήρησε την ποινή που είχε επιβληθεί πρωτόδικα στον εργοδότη.

Στις 21 Μάρ του 2020, ο 38χρονος Μανώλης Αφράτης έχασε τη ζωή του εν ώρα εργασίας σε θανατηφόρο τροχαίο στο Ρέθυμνο, την ώρα που πραγματοποιούσε διανομές με φορτηγό ψυγείο για λογαριασμό της εταιρείας «Γαλακτοκομική Αμαρίου» (πρώην «Μανουκαράκης Α.Ε.»). Το όχημα που οδηγούσε εξετράπη της πορείας του και αναποδογύρισε, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί θανάσιμα, καθώς καταπλάκωθηκε από τα καθίσματα του φορτηγού, τα οποία ήταν ήδη ξηλωμένα πριν το τραγικό συμβάν. Η εργοδοσία από την πρώτη στιγμή προσπάθησε να αποποιηθεί οποιαδήποτε ευθύνη του ατυχήματος και έκανε λόγο για ένα «τροχαίο», προσπαθώντας να ρίξει εξ ολοκλήρου το φταίξιμο στο νεκρό εργαζόμενο. Στο ίδιο μήκος κύματος, ο ορισμένος από το κράτος πραγματογνώμονας, ανέφερε πως η συντήρηση του οχήματος είναι ευθύνη του εργαζομένου. Πράγματι αυτό θα είχε συμβεί, αν ο αδερφός του Στέλιος και η οικογένεια του νεκρού δεν ξεκινούσαν ένα δύσκολο και μακροχρόνιο αγώνα, για να αποδείξουν ότι το ατύχημα δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μια προδιαγεγραμμένη εργοδοτική δολοφονία, καθώς το όχημα που οδηγούσε ο Μανώλης Αφράτης ήταν κακοσυντηρημένο και δεν πληρούσε καμία προδιαγραφή ασφαλείας, παρόλο που είχε ελεγχθεί από ΚΤΕΟ και το είχε κρίνει κατάλληλο. Ο Μανώλης Αφράτης υποχρεώθηκε να οδηγήσει ένα γερανοφόρο που είχε μετατραπεί σε ψυγείο, με λάστιχα εντελώς φθαρμένα, με σωληνάκια φρένων σάπια, με τα 100 κιλών καθίσματα του ξεβιδωτά. Ο Μανώλης είναι ένα ακόμα θύμα της ακόρεστης επιθυμίας των εργοδοτών για την επίτευξη του μέγιστου δυνατού κέρδους, με το λιγότερο δυνατό κόστος. Μηροστά σε αυτό δεν υπολογίζουν τίποτα και οι ζωές των εργατών είναι γι' αυτούς αναλώσιμες. Αν τηρούνταν όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες, αν το όχημα περνούσε τακτικά σέρβις και οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές διενεργούσαν τακτικά ελέγχους για την ασφάλεια και καταλληλότητα των επαγγελματικών οχημάτων που κυκλοφορούν στους δρόμους, το τροχαίο εργατικό δυστύχημα θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί και ο Μανώλης και ο κάθε Μανώλης να ήταν ακόμα εδώ, μαζί μας.

25η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025: ΝΕΚΡΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΤΑΝ ΣΤΗ WOLT

Wolt - efood: οι εταιρείες πλατφόρμες μας θεωρούν αναλώσιμους

Στις 25 Δεκεμβρίου, άλλος ένας συνάδελφος άφησε την τελευταία του πνοή στην άσφαλτο εν ώρα εργασίας. Ο συνάδελφος εργαζόταν στη wolt, χωρίς να γνωρίζουμε αν ήταν σε στόλο, αν ήταν δηλωμένος ή αν εργαζόταν υπό το ψευδεπίγραφο καθεστώς της freelance εργασίας. Η εταιρεία, ξέρει καλά να κρύβεται πίσω από τους εργολάβους και το ψευδεπίγραφο καθεστώς της freelance εργασίας και για άλλη μια φορά ξεφορτώνεται από πάνω της κάθε ευθύνη. Χαρακτηριστικό είναι πως δεν έχει βγάλει ούτε μια ανακοίνωση έως τώρα. Μια χαμένη ζωή δεν είναι κάτι μπρος στα περιθώρια κέρδους.

Χαρακτηριστικό της αδιαφορίας, αλλά και του βαθμού που μας θεωρούν αναλώσιμους είναι οι ανακοινώσεις που εξέδωσαν οι δύο εταιρείες (wolt & efood) αρχές Δεκεμβρίου 2025. Συγκεκριμένα η efood, την Πέμπτη 04/12 το απόγευμα έστειλε μήνυμα γι' αυξημένες αμοιβές σχεδόν ταυτόχρονα με το μήνυμα της πολιτικής προστασίας για επικίνδυνες καιρικές συνθήκες και περιορισμό των μετακινήσεων. Το σωματείο της efood εξέδωσε δελτίο τύπου δημοσιοποιώντας το γεγονός. Μετά από καταγγελίες και διαμαρτυρίες που έγιναν από τους εργαζόμενους μόλις δημοσιοποιήθηκαν οι «σπουδαίες» προτάσεις των εταιρειών, να φάμε το κεφάλι μας για δυο τρία ευρώ, η efood τα μάζεψε και αφαίρεσε το τυράκι (αυξημένη αμοιβή) από τη φάκα. Η wolt, που είχε στείλει και αυτή αντίστοιχο μήνυμα στους διανομείς, συνέχισε κανονικά τη διανομή, δείχνοντας στην πράξη πως, όταν δεν υπάρχει ένα μαχητικό συλλογικό όργανο οι εταιρείες δρουν ανεξέλεγκτα.

Στις 25 Δεκεμβρίου, υπήρχε πάλι έντονη βροχοπτώση για κάποιες ώρες, αλλά δεν έκλεισαν οι εφαρμογές. Ο συνάδελφος δεν σκοτώθηκε επειδή «ήταν η κακιά η ώρα» ή ήταν «άτυχος». Η Wolt και η efood με τις πλάτες του νόμου Χατζηδάκη (4808/21), επιβάλλουν νέες συνθήκες εργασίας που, μαθηματικά, μας οδηγούν σε τραυματισμούς αλλά ακόμη και στην εξόντωσή μας. Ο συνάδελφος είναι θύμα της πολιτικής των εταιρειών πλατφόρμας που διψάνε για κέρδη με οποιοδήποτε ανθρώπινο κόστος.

Ο θάνατος του συναδέλφου δεν αποτελεί μεμονωμένο γεγονός ή εξαίρεση. Οι εταιρείες πλατφόρμες με μια σειρά «καινοτομιών» έχουν εκτοξεύσει την εντατικοποίηση, που φέρνει εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα:

- Μέσα από το καθεστώς της ψευδεπίγραφης φριλάνς εργασίας, οι εταιρείες αποποιούνται των ευθυνών τους, σε περιπτώσεις ατυχημάτων/δυστυχημάτων. Όταν η Wolt έκανε το ντεμπούτο της στην Ελλάδα, έχοντας την ίδια γραμμή αποποίησης, προέτρεπε τους δήθεν «συνεργάτες» της να πραγματοποιούν έρανο σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος/δυστυχήματος
- Η κατακράτηση της τιμής ανά παραγγελία
- Η κατάργηση ή το ξεχειλίσμα των ζωνών
- Η 24ωρη λειτουργία της διανομής
- Ο θορυβώδης αλγόριθμος μας αποσπά την προσχή

- Η αμοιβή με το κομμάτι και το ατέρμονο κυνήγι της παραγγελίας
- Η έλλειψη χώρων ξεκούρασης και ανάπαυσης από τις εταιρείες
- Η κατασκευή στόλων, όπου το καθεστώς εργασίας απέχει από κάθε έννοια νομιμότητας (εργασία πολλών διανομέων με ένα κωδικό, αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία, πληρωμή με το κομμάτι, παρακράτηση 30% από τον τζίρο του διανομέα, έλλειψη ΜΑΠ...)

Το επιτελικό κράτος των άριστων ούτε τους νεκρούς εργάτες δεν ενδιαφέρεται να μετρήσει

Ο αριθμός των νεκρών εργατών την τελευταία 6ετία έχει ξεφύγει. Μόνο για το 2025 υπολογίζεται σε 201 νεκρούς και 332 πολύ σοβαρά τραυματισμένους. Το νούμερο των εργατικών δυστυχημάτων είναι σταθερά τριμήφιο, όλα αυτά τα χρόνια, ενώ οι κρατικοί θεσμοί και μηχανισμοί αδιαφορούν, ψηφίζοντας 13ωρα (ν. Κεραμέως), 12ωρη συνεχόμενη εργασία και την εργασία των συνταξιούχων (ν. Γεωργιάδη) ή το ξεχειλίσμα του 8ωρου για να μαζέψουμε ελιές (ν. Χατζηδάκη). Όλο αυτό το χρονικό διάστημα, το κράτος είναι ανύπαρκτο. Ακολουθώντας την τακτική δε βλέπω, δεν ακούω, δε μιλάω, οι κρατικοί μηχανισμοί και θεσμοί δεν κάνουν ούτε τα στοιχειώδη, όπως να καταγραφούν τα εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα ή να ορίσουν τις επαγγελματικές ασθένειες. Είναι ανεπίτρεπτη η έλλειψη καταγραφής του εργατικού ατυχήματος ως τροχαίο-εργατικό ατύχημα ή δυστύχημα από την τροχαία. Μετά την καταγραφή η τροχαία θα έπρεπε να ενημερώνει άμεσα το ΣΕΠΕ. Το ΣΕΠΕ με τη σειρά του, θα πρέπει να προχωράει σε έλεγχο για τον αν ο εργαζόμενος είναι ασφαλισμένος και αν του είχαν καταβληθεί τα αναγκαία ΜΑΠ, από τον εργοδότη.

Τα εργατικά δυστυχήματα είναι εργοδοτικές - κρατικές δολοφονίες

Όσο τρώμε το τυράκι της ψευδεπίγραφης φριλάνς εργασίας, η πολιτική των εταιρειών θα μένει στο απυρόβλητο. Οι συνθήκες εργασίας θα διολισθαίνουν, η τιμή ανά παραγγελία θα πιάνει πάτο και οι εργαζόμενοι θα παραμένουμε διασπασμένοι, διαχωρισμένοι και αναλώσιμοι, με τη ζωή μας να αποτιμάται «για τρεις και εξήντα».

Μόνο εμείς μπορούμε να προστατεύσουμε τους εαυτούς ως εργαζόμενοι, για να καταφέρνουμε να γυρνάμε σπίτι όρθιοι και όρθιες.

- Δε δουλεύουμε υποδηλωμένοι και ανασφάλιστοι
- Διεκδικούμε τα Μέσα Ατομικής Προστασίας, όπως ορίζει ο ν.4611/2019
- Τηρούμε τον Κ.Ο.Κ.
- Δεν ξεπερνάμε τα όρια κυνηγώντας παραγγελίες, το άγχος σκοτώνει, διεκδικούμε όσα προβλέπει η εργατική νομοθεσία και έτσι αυξάνουμε το εισόδημά μας

Κανένας εργαζόμενος δεν είναι αναλώσιμος Ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά σε όλους τους εργαζόμενους οδηγούς δικύκλου

Όχι στη νομιμοποίηση της εργοδοτικής ασυδοσίας, 5νθήμερο – 7ωρο – Αυξήσεις στους μισθούς

Άλλο ένα εργασιακό νομοσχέδιο (ν. Κεραμέως, ν. 5239/2025) ψηφίστηκε στη Βουλή. Ένα ακόμα νομοσχέδιο που αποτελεί συνέχεια των προηγούμενων νόμων (4808/2021 «νόμος Χατζηδάκη» και 5053/2023 «νόμος Γεωργιάδη») και έρχεται να τους συμπληρώσει. Η κυβέρνηση και τα πληρωμένα ΜΜΕ που τη στηρίζουν, μας λένε πως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έρχεται να εκσυγχρονίσει το ισχύον εργασιακό πλαίσιο, να απλοποιήσει τις διαδικασίες, να μειώσει τη γραφειοκρατία, να ενισχύσει τη διαφάνεια κλπ. Επιπλέον, έχουν το θράσος να το ονομάσουν «Δίκαιη Εργασία για Όλους». Ωραία λόγια, προκειμένου να αποκρύψουν την ακόμα περαιτέρω κατακύβη των συνθηκών εργασίας για όλους εκείνους και εκείνες που παράγουν τον πλούτο αυτού του κόσμου. Στην πράξη η κυβέρνηση έχει ανοίξει πόλεμο με την κοινωνία, αγαπάει μόνο όσους μας πίνουν το αίμα.

Ένα από τα βασικά στοιχεία που φέρνει το νέο νομοσχέδιο είναι η καθιέρωση της δυνατότητας μετά από «συναίνεση» και «συμφωνία» μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη, να απασχοληθεί ο πρώτος ως και 13 ώρες/ημέρα στον ίδιο εργοδότη.¹ Βάζουμε τις λέξεις συναίνεση και συμφωνία σε εισαγωγικά, γιατί όλοι ξέρουμε τι είδους συμφωνία μπορεί να γίνει μεταξύ ενός εργαζόμενου και ενός εργοδότη, δύο μερών με διαφορετικό συσχετισμό δύναμης, και με τη δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης να κρέμεται πάνω από το κεφάλι του εργαζόμενου που δεν θα συμφωνήσει στις σκανδαλώδεις απαιτήσεις της εκάστοτε εργοδοσίας. Αυτό δεν ονομάζεται συμφωνία, αλλά ξεκάθαρος εκβιασμός. Η κυβέρνηση είναι πρωτομάστορας της διαστρέβλωσης και του μπαζώματος. Τα εγκλήματα στα Τέμπη, στην Πύλο και στη Χίο, το φαγοπότη του ΟΠΕΚΕΠΕ, η παραπλάνηση με τις συλλογικές συμβάσεις και τόσα ακόμη, είναι στιγμές της παραπάνω κυβερνητικής στρατηγικής.

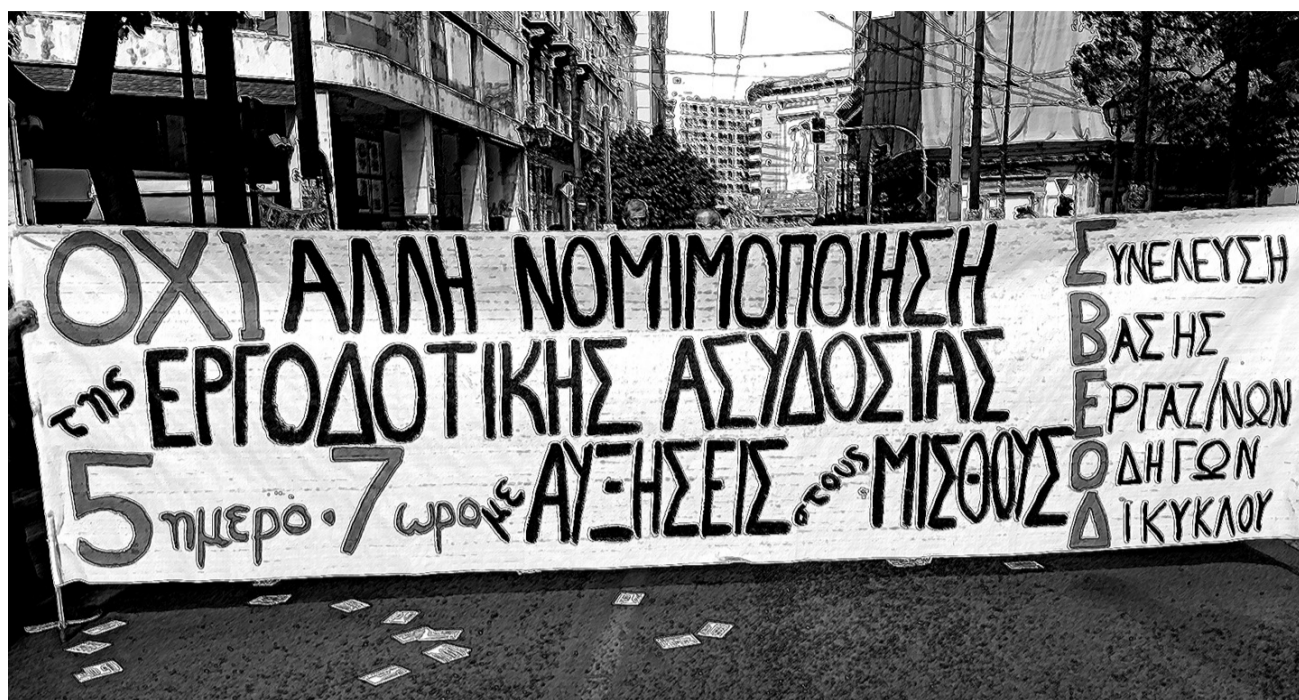
Όταν δεν μας σκοτώνουν στη δουλειά Επιδιώκουν να μας εξοντώσουν από τη δουλειά

Η πολιτική των χαμηλών μισθών² της ακρίβειας και της φοροφαίμαξης της εργατικής τάξης αποδομεί τον κοινωνικό ιστό. Οι αυτοκτονίες, τα ψυχοφάρμακα, ο τζόγος, η χρήση ναρκωτικών ουσιών και αλκοόλ αυξάνονται εκθετικά, οι συνταξιούχοι επιστρέφουν στο μεροκάματο, όπου σε κάποιες περιπτώσεις αφήνουν και την τελευταία τους πνοή, πολλοί ντόπιοι φεύγουν μετανάστες, ενώ η στυγνή εκμετάλλευση στην εργασία μας εδραϊώνεται στην καθημερινότητά μας.

Η κυβέρνηση συστηματικά και με σχέδιο, απαξιώνει το ΣΕΠΕ, μετατρέποντάς το σε ανεξάρτητη αρχή και διατηρώντας το υποστελεχωμένο. Η απουσία ελεγκτικού μηχανισμού επιτρέπει στους εργοδότες να μας ξεζουμίζουν και να εφαρμόζουν μνημόνια δικής τους εμπνεύσεως, καταστρατηγώντας κάθε έννοια εργατικού δικαίου. Μόνο για το Γενάρη του 2026 μετράμε ήδη 14 νεκρούς και 18 τραυματίες. Ενδεικτικότερα, έχουμε 633 νεκρούς/ές εργαζόμενους/ες για το διάστημα 2022-2025. Η κυβέρνηση νίπτει τας χείρας της. Η αδιαφορία της είναι χαρακτηριστική και δεν παίρνει καμία πρωτοβουλία. Θα μπορούσε να δημιουργήσει φορέα καταγραφής των εργατικών ατυχημάτων-δυστυχημάτων, να ενδυναμώσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, να παρέμβει με νομοθετικό τρόπο, να ορίσει τις επαγγελματικές ασθένειες, να κάνει ενημερωτικές καμπάνιες προς τους εργαζόμενους. Δεν κάνει όμως τίποτα, πέρα από τη συνέχιση των εργατικών δολοφονιών.

1. Υπενθυμίζεται πως σήμερα, πέραν των 8 ωρών, είναι θεσμοθετημένη η 9η ώρα εργασίας, που θεωρείται υπερεργασία, συν τρεις επιπλέον ώρες, μέχρι τη 12η, που θεωρούνται υπερωρίες. Εφεξής θα είναι τέσσερις οι επιπλέον ώρες που θα μπορούν να προστίθενται στο καθημερινό ωράριο, για να προκύπτει το ανώτερο όριο των 13 ωρών εργασίας.

2. Η Ελλάδα είναι 2η από το τέλος στο ύψος του μισθού στην ΕΕ, πάνω μόνο από τη Βουλγαρία, ενώ είναι στην τελευταία θέση όσον αφορά την αγοραστική δύναμη του μισθού.

13 να 'ναι οι ώρες τους

Δεν έχουμε αυταπάτες, ξέρουμε πολύ καλά ότι το πενήντημο οχτάωρο έχει καταργηθεί στην πράξη για τους περισσότερους εδώ και χρόνια, καθώς το διαρκώς αυξανόμενο κόστος ζωής σε όλα τα επίπεδα και οι καθηλωμένοι στον πάτο μισθοί μας αναγκάζουν να εργαζόμαστε σε δύο ή τρεις δουλειές προκειμένου να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε. Η εργασία όμως πέραν του οχταώρου δεν είναι επιθυμία των εργαζομένων, όπως διατείνονται οι υπουργοί και τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια της κυβέρνησης, αλλά ένας σκληρός καταναγκασμός κάτω από την αβάσταχτη πίεση της καθημερινότητας³. Τα τρόφιμα, το ρεύμα, τα καύσιμα, τα ενοίκια έχουν όλα εκτιναχτεί ακόμα και σε διπλάσιες τιμές σε σχέση με πριν λίγα χρόνια, ενώ οι όποιες αυξήσεις στο βασικό μισθό τα τελευταία χρόνια είναι απλά ασήμαντες. Το νομοσχέδιο έρχεται μεν να ρυθμίσει και να επικυρώσει μια κατάσταση που επικρατεί ήδη στην αγορά εργασίας, αλλά ταυτόχρονα παγιώνει και θεσμικά πλέον μια συνθήκη που θα πρέπει να εργαζόμαστε από το πρωί ως το βράδυ για να καταφέρουμε να κερδίσουμε ένα μισθό που ίσα ίσα θα φτάνει για να καλύψει τις βασικές μας ανάγκες.

Αυτοί στο δρόμο της λαμογιάς και της συγκάλυψης Εμείς στο δρόμο του αγώνα

Το εργατικό κίνημα στο παρελθόν έδωσε μάχες και κέρδισε με το αίμα του το δικαίωμα ο κάθε άνθρωπος να εργάζεται οκτώ ώρες, οκτώ ώρες να αναπαύεται και οκτώ ώρες να μπορεί να τις διαθέσει ελεύθερα για την καλλιέργεια και ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Να μπορεί να ασχοληθεί με κάποια δραστηριότητα που τον ενδιαφέρει, να αθληθεί, να διαβάσει, να ενημερωθεί για τα τεκταινόμενα στον κόσμο, να πολιτικοποιηθεί, να κοινωνικοποιηθεί, να λειτουργήσει δηλαδή ως ένας ενεργός πολίτης που ενημερώνεται και συμμετέχει στις κοινωνικές και πολιτικές διεργασίες γύρω του. Όταν όλη η διαθέσιμη μέρα καταναλώνεται αποκλειστικά και μόνο στην εργασία, δημιουργεί ανθρώπους αποκομμένους από το κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι, μονοσήμαντους, περιορίζει την κριτική σκέψη και ενισχύει την ιδιότητα και την απομόνωση.

Ειδικότερα για το δικό μας επάγγελμα, αυτό του οδηγού δικύκλου, οι οκτώ ώρες συνεχούς οδήγησης είναι ήδη πολλές, ενώ οι δεκατρείς είναι στην κυριολεξία εγκληματικές. Τόσες ώρες πάνω σε ένα μηχανάκι σε μία θέση που το ανθρώπινο σώμα δεν είναι φυσικά κατασκευασμένο να βρίσκεται, αυξάνει ακόμα περισσότερο τα προβλήματα υγείας και τις επαγγελματικές ασθένειες που προκαλούνται, όπως μυοσκελετικά και αναπνευστικά προβλήματα. Επίσης μετά από

3. Για όσους δεν ζουν στην χώρα των λωτοφάγων, υπενθυμίζουμε πως με το ν. Χατζηδάκη, η νομιμοποίηση του 10ωρου έγινε στο όνομα των εργαζομένων ώστε να μπορούν να μαζεύουν τις ελιές τους...

τόσες πολλές ώρες οδήγησης (και μάλιστα υπό καθεστώς πίεσης χρόνου και σε ένα απρόβλεπτο και στρεσογόνο περιβάλλον όπως είναι οι ελληνικοί δρόμοι) είναι απολύτως φυσιολογικό τα αντανάκλαστα και η προσοχή μας να είναι μειωμένα. Με το πέρασμα του χρόνου πολλοί συνάδελφοι παρουσιάζουμε μόνιμη και συνεχή κόπωση και γινόμαστε επιρρεπείς στο λάθος. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την κατακόρυφη αύξηση των ποσοστών πρόκλησης τροχαίων εργατικών ατυχημάτων που οδηγούν σε τραυματισμούς, ακόμη και σε θανάτους συναδέλφων. Μία κατηγορία που δυστυχώς το επάγγελμά μας είναι στις πρώτες θέσεις, γεγονός που κάνει την ένταξη του στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών, επιτακτική. Το 13ωρο οδήγησης, πέρα από τη δική μας εξόντωση, είναι και μια γενικότερη αντικοινωνική συνθήκη καθώς βάζει σε κίνδυνο και τους υπόλοιπους οδηγούς και πεζούς με τους οποίους συνυπάρχουμε στους δρόμους.

Σε αντίθεση λοιπόν με το υπουργείο που θεσμοθετεί την 13ωρη εργασία, εμείς διεκδικούμε την 7ωρη-5ήμερη εργασία με αυξήσεις στους μισθούς προκειμένου να διαφυλάξουμε τη σωματική και ψυχική μας υγεία και ασφάλεια και να ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

Όσο οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες δεν βγαίνουμε μαζικά στους δρόμους, όσο συνεχίζουμε να απέχουμε από την οργάνωση και ενεργό συμμετοχή στα σωματεία μας, τόσο θα συνεχίζεται το ξήλωμα της εργατικής νομοθεσίας, μέχρι να εργαζόμαστε με μια μπάλα στο πόδι.

Η ανάγκη του κεφαλαίου για περισσότερη και φθηνότερη εργασία είναι ακόρεστη. Με βάση την ανάπτυξη της τεχνολογίας και τα μέσα που διαθέτει ο σύγχρονος άνθρωπος, οι ώρες δουλειάς θα έπρεπε να είναι κατά πολύ λιγότερες και οι αμοιβές πιο υψηλές, ώστε να διασφαλίζεται ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο για όλους και όχι αποκλειστικά για τις οικονομικές ελίτ. Μια σειρά από κράτη (Ισπανία, Ιρλανδία, Ισλανδία, Δανία, Φιλανδία...) ήδη εφαρμόζουν ωράρια με λιγότερες μέρες και ώρες εργασίας. Στο άλλο άκρο ο Μπτσουάκνς και η κυβέρνηση των αρίστων φροντίζουν τα κέρδη των τραπεζών και τα κέρδη από την υπερφορολόγηση των πολλών να είναι τα υψηλότερα στην ΕΕ.

Οι δυνάμεις και τα όπλα που έχουμε εμείς οι εργαζόμενοι είναι η συναδελφικότητα, η αλληλεγγύη, η ενότητα και η δράση μέσω της οργάνωσής μας. Ο μόνος τρόπος που έχει αποδειχτεί ιστορικά πως βάζει φρένο στο κράτος και στο κεφάλαιο και ανοίγει προοπτικές νίκης και συλλογικής ανάταξης, είναι ο αγώνας. Έχει αποδειχθεί πως όπου στάθηκαν ενωμένοι οι εργάτες, κέρδισαν καλύτερους όρους για τις δουλειές τους και την αξιοπρέπειά τους. Συνάδελφοι/σες, αντί να δουλεύουμε για 10, 12, και 13 ώρες για να βγάλουμε τα απαραίτητα για την επιβίωσή μας, θα έπρεπε να αγωνιζόμαστε για 7ωρο-5ήμερο-35ωρο με αυξήσεις στους μισθούς μας.

Pizza Fan: 20 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Από το 2007 που υπάρχει το ΣΒΕΟΔ, η Pizza Fan καταλαμβάνει δεσπόζουσα θέση στους αγώνες μας για να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία. Αν κάποιος κάνει τον κόπο να ανατρέξει στην εφημερίδα μας «Στο Ρελάντι», που είναι αναρτημένη στο διαδικτυακό μας τόπο, θα βρει πλούσιο υλικό για το τι σημαίνει εργασία στην αλυσίδα Pizza Fan.

Όλες οι περιπτώσεις έχουν ένα κοινό: Εργαζόμενοι διανομείς που διεκδικούν να ασφαλιζονται και να πληρώνονται σύμφωνα με τις πραγματικές ώρες και όχι με εικονικές συμβάσεις, αργά ή γρήγορα να απολύονται, ώστε να μη χαλάν την πιάτσα της εκμετάλλευσης. Είναι εξοργιστικό ο μισθός να έχει καταρρακωθεί σε τέτοιο επίπεδο, η ακρίβεια να έχει απογειωθεί και η μεγαλύτερη αλυσίδα πίτσας στην Ελλάδα να κλέβει ένσημα και δεδουλευμένα από τους εργαζόμενους, μέσω της υποδηλωμένης και αδήλωτης εργασίας. Είναι εξοργιστικό να κομπάζει για τα 100 καταστήματα και να γνωρίζουμε το μέγεθος της εκμετάλλευσης και το εργασιακό καθεστώς στην επιχείρηση. Είναι εξοργιστικό να έχει χρήματα για διαφήμιση και να μην ασφαρίζει και πληρώνει βάση των πραγματικών ωρών εργασίας τους εργαζόμενους της.

Pizza Fan: 20 Χρόνια κρατικής συγκάλυψης

Η Pizza Fan, δε χρειάζεται τους νόμους Χαζηδάκη, Γεωργιάδη και Κεραμέως για να κάνει όλα αυτά που κάνει. Η Pizza Fan εφαρμόζει μνημόνια δικής της εμπνεύσεως, πριν τα μνημόνια. Η μεγαλύτερη αλυσίδα πίτσας θα έπρεπε να δίνει το παράδειγμα στην αγορά εργασίας, κάνοντας το πιο απλό και αυτονότο πράγμα: να τηρεί την εργατική νομοθεσία, να ασφαρίζει και να πληρώνει τους εργαζόμενους σύμφωνα με τις πραγματικές ώρες εργασίας τους. Ομοίως ακολουθούν πιστά πολλές μικρές και μεγάλες εταιρείες, αλυσίδες ή καταστήματα γειτονιάς, το ελληνικό επιχειρηματικό μοντέλο που βασίζεται στην αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία. Μια στρατηγική που βουλιάζει στην αβεβαιότητα του παρόν και το μέλλον της εργατικής τάξης.

Σε μία χώρα όπου το κράτος θα σεβόταν στοιχειωδώς τον εργαζόμενο, θα είχε παρέμβει προ πολλού και θα είχε περιορίσει την εισφοροδιαφυγή και τη φοροδιαφυγή από την αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία. Το ίδιο κράτος είναι αμείλικτο σε όποιον χρωστάει ή καθυστερεί τη δόση του για το υπερχρεωμένο από τις τράπεζες σπίτι του. Εδώ όλα λειτουργούν εις βάρος του εργαζόμενου. Η εθνική ανάπτυξη και το καλό της οικονομίας, δεν περιορίζεται στην καταδίκη μας να εργαζόμαστε με τον χαμηλότερο μισθό στην ΕΕ, αναφορικά με την αγοραστική δύναμη και την ακρίβεια, αλλά επιβάλλουν και την υποδηλωμένη και αδήλωτη εργασία. Οι εργοδότες είναι άπληστοι και αχόρταγοι και το κράτος τους ταΐζει με την υποτίμησή μας.

Θα σταματήσει η Pizza Fan Πειραιά, Ιωαννίνων και η κάθε Pizza Fan να χρησιμοποιεί αυτές τις παράνομες πρακτικές εις βάρος των εργαζομένων της; Θα σταματήσει απαντάμε εμείς όταν η πλειοψηφία των εργαζομένων διεκδικήσουμε συλλογικά να μη μας κλέβουν ένσημα και δεδουλευμένα.

Ο συνάδελφος Μάνος στην Pizza Fan Πειραιά, η συναδέλφισσα Άννα στην Pizza Fan Ιωαννίνων και τόσοι άλλοι εργαζόμενοι που διεκδικούν καλύτερες συνθήκες εργασίας, είναι μια πραγματικότητα που χαλάει τη σούπα των αφεντικών και του αντικοινωνικού και αυταρχικού κράτους. Αποτελούν διαδρομές από το δρόμο του αγώνα, για να σταματήσει η συγνή εκμετάλλευσή μας και η ελεύθερη πτώση της εργατικής μας δύναμης. Η αλληλεγγύη, η συναδελφικότητα και η συλλογική σκέψη είναι πλούτος μας.

Το μέγεθος της εκμετάλλευσης και το παράσημα της αξιοπρέπειάς μας, μας οδηγεί να μην κάνουμε πίσω και να διεκδικούμε το δίκιο για εμάς, τους συναδέλφους, την τάξη μας.

ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΜΑΝΟΥ Σ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΣΒΕΔΙ

Pizza Fan Πειραιά (Αιτωλικού 72) – ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΔΙΑΝΟΜΕΩΝ ΕΠΕΙΔΗ «ΤΟΛΜΗΣΑΝ» ΝΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Pizza Fan Πειραιά: πονάει κεφάλι κόβει κεφάλι

Την Παρασκευή 7 Νοέμβρη 2025, απολύθηκε, εκδικητικά και παράνομα, ο συνάδελφος διανομέας Μάνος Σ. Ο συνάδελφος απολύθηκε επειδή κατήγγειλε την επιχείρηση πως χτυπούσε τις κάρτες των συναδέλφων, γεγονός που αποδεικνύει την υποδηλωμένη εργασία. Ζητούσε να εργάζεται βάσει της σύμβασης εργασίας, να πληρώνεται τις τριετίες του και τα καθημερινά έξοδα κίνησης (βενζίνες) για τον ίδιο και τους συναδέλφους, όπως προβλέπει η εργατική νομοθεσία. Ο συνάδελφος είναι μέλος του σωματείου «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου» (ΣΒΕΟΔ) και ενημέρωνε διαρκώς τους υπόλοιπους διανομείς, όχι μόνο για τα δικαιώματά μας, αλλά και τι διεκδικούσε ο ίδιος. Η συνεπής στάση του, οδήγησε άλλους τρεις συναδέλφους διανομείς, να ζητήσουν να εργάζονται βάσει του ΕΡΓΑΝΗ και όχι βάσει εικονικής σύμβασης, ενώ με έναν απ' αυτούς, το Βασίλη Β., διεκδίκησαν τα έξοδα κίνησης. Ο συνάδελφος προσέφυγε στο αρμόδιο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και δικαιώθηκε, όμως η επιχείρηση αδιαφόρησε πλήρως και το καθεστώς διατηρήθηκε το ίδιο. Στις 27 Νοεμβρίου στο ΣΕΠΕ Πειραιά, όπου προσέφυγε ο συνάδελφος, θα γίνει η νέα τριμερής συνάντηση για την άκυρη, εκδικητική και παράνομη απόλυσή του.

Η Pizza Fan Πειραιά δεν κράτησε ούτε τα προσχήματα. Το γεγονός που προκάλεσε την απόλυση του Μάνου Σ. ήταν η κατάθεση αγωγής, για τριετίες και καύσιμα. Την ίδια μέρα που ο συνάδελφος ενημέρωσε την επιχείρηση, απολύθηκε. Λίγο νωρίτερα, τον Οκτώβριο, και για τους ίδιους λόγους, η επιχείρηση απέλυσε εκδικητικά και το συνάδελφο Βασίλη Β.

Η απόλυση του Μάνου Σ. εκτός από εκδικητική είναι και παράνομη. Τον Ιούλιο του 2025, εκλέχθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο (ΔΣ) του ΣΒΕΟΔ και άμεσα ενημέρωσε την επιχείρηση. Σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία είναι παράνομο να απολύονται εκλεγμένα μέλη των ΔΣ των σωματείων, ώστε να μπορούν να αγωνίζονται χωρίς το φόβο της απόλυσης. Στην πράξη τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά γιατί:

- Η εκδικητική και παράνομη απόλυση δεν εμποδίζεται στην πράξη. Ο εργαζόμενος αν και εκλεγμένο μέλος στο ΔΣ, κάνει την εργασία του.
- Το ΣΕΠΕ έχει μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα, αφοτου μετατράπηκε σε «ανεξάρτητη» αρχή (ν. Χατζηδάκη) και δεν μπορεί να επιβάλει άμεσα την ακύρωση της απόλυσης.
- Ο δικαστικός αγώνας διαρκεί 3-5 χρόνια, γεγονός που τον αποδυναμώνει.
- Εργαζόμενοι και σωματεία προσπαθούμε να σπάσουμε αυτήν την πραγματικότητα μέσα από τους αγώνες μας και την ανυποχώρητη στάση μας.

Pizza Fan Ιωαννίνων: Η αστυνομία σε ρόλο σκειούριτι του καταστήματος

Η στρατηγική, του «κόβω κεφάλι» δεν είναι αποκλειστικότητα της Pizza Fan Πειραιά. Η εταιρεία την εφαρμόζει πιστά, είτε με τους αχυρανθρώπους της στα καταστήματα φρανσιζ είτε απευθείας στα εταιρικά καταστήματα. Τον Ιούλιο του 2025 στα Ιωάννινα, μετά από δικαστική απόφαση, η συναδέλφισσα διανομέας, κέρδισε την επαναπρόσληψή της, στην Pizza Fan Ιωαννίνων. Η συναδέλφισσα, απολύθηκε εκδικητικά, γιατί διεκδικούσε τα αυτονότα (όχι αδήλωτη εργασία, καταβολή δεδουλευμένων, καύσιμα) και παράνομα, επειδή ήταν εκλεγμένη ως πρόεδρος στο ΔΣ του αδελφού σωματείου «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομένων Ιωαννίνων» (ΣΒΕΔΙ). Η επιχείρηση, κρύβεται πίσω από την αλλαγή ΑΦΜ και δεν εφαρμόζει την απόφαση.

Σε παρέμβαση του σωματείου στις 23/10/2025 με σκοπό την υλοποίηση της εν λόγω δικαστικής απόφασης και της ενημέρωσης των συναδέλφων, ο υπεύθυνος του καταστήματος κάλεσε την αστυνομία και απαίτησε την αποχώρηση των συνδικαλιστών, απειλώντας με μθνύσεις. Στη συνέχεια, μετά τις προτροπές και τις παραινήσεις του υπεύθυνου του καταστήματος, προσήχθησαν 5 συνδικαλιστές και στο αστυνομικό τμήμα οι προσαγωγές μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Οι συνάδελφοι βρέθηκαν κατηγορούμενοι για διατάραξη οικιακής ειρήνης και συκοφαντική δυσφήμιση. Γίναμε μάρτυρες, για άλλη μια φορά, της ταξικής δικαιοσύνης και καταστολής. Αντί η αστυνομία να συλλάβει και να αναγκάσει την εργοδοσία να εφαρμόσει τη δικαστική απόφαση, συλλαμβάνει τους εργαζόμενους, λειτουργώντας, στην πράξη, ως το μακρύ χέρι της εργοδοσίας.

ΑΥΤΟΙ ΘΑ ΦΑΝΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΜΟΛΑ

Όταν παραχώρησαν αεροδρόμια, λιμάνια και ενέργεια με τη δικαιολογία πως αποτελούν μέρος της ευρύτερης οικονομικής πολιτικής για την προσέλκυση επενδύσεων και την αναβάθμιση των υποδομών της χώρας δεν τρέφαμε αυταπάτες. Ξέραμε πως ξεπουλάνε το δημόσιο πλούτο στο ντόπιο και το ξένο κεφάλαιο, σε βάρος των εργαζομένων και της κοινωνίας. Όμως δε δουλεύουμε ούτε στα λιμάνια ούτε στα αεροδρόμια ούτε στην ενέργεια και δεν είμαστε οι πλέον κατάλληλοι για να εξηγήσουμε με λεπτομέρειες το μέγεθος της απάτης.

Όμως το ταχυδρομείο είναι η δουλειά μας

Οικονομική Εξυγίανση, Μείωση του Δημόσιου Βάρους ή έβαλαν το Χατζηδάκη να φυλάει τα πρόβατα

Μας λένε πως η ιδιωτικοποίηση των Ελληνικών Ταχυδρομείων θα διασφαλίσει τη βιωσιμότητά τους. Που σημαίνει πως αυτό που μπορεί να διασφαλίσει πχ η acs, η γενική ταχυδρομική ή οποιοσδήποτε ιδιώτης δεν μπορεί να το πετύχει ο δημόσιος τομέας. Πως στο ταχυδρομικό πεδίο, εκεί που οι ιδιωτικές εταιρείες καταγράφουν κέρδη, το δημόσιο καταγράφει ζημιές. Και ρωτάμε: Ποιοι αποτελούν τα διοικητικά συμβούλια του δημόσιου τομέα; Δεν είναι «τα δικά μας» παιδιά, οι άριστοι, οι επιλογές της κυβέρνησης; Γιατί δε μπορούν να διασφαλίσουν τη βιωσιμότητα των ΕΛΤΑ και έχουν συσσωρεύσει χρέη, σε αντίθεση με τον ιδιωτικό τομέα που είναι κερδοφόρος; Χρηζουν μήπως οι ταχυδρομικές υπηρεσίες την ύπαρξη υπερυψηλής τεχνολογίας ή διαστημικής τεχνολογίας; Εμείς πιστεύουμε, και στη συνέχεια θα εξηγήσουμε αναλυτικά, πως μόνο αν είσαι άχρηστος, κλέφτης ή αν έχεις κάνει συμφωνίες κάτω από το τραπέζι με όσους εδώ και χρόνια ορέγονται όχι μόνο τα ΕΛΤΑ αλλά το σύνολο του δημόσιου πλούτου, μπορείς να οδηγήσεις τα ταχυδρομεία σε λουκέτο, ένα μαγαζί γωνία από το 1928!

Εδώ και δύο περίπου δεκαετίες, και ειδικά κατά την εποχή των μνημονίων, η κοινωνία διαβάξει και ακούει για «δήθεν» ζημιολογίες δημόσιες επιχειρήσεις, που «δήθεν» πρέπει να εξυγιανθούν προς όφελός μας. Αυτές οι δημόσιες υπηρεσίες χρεώνουν τον φορολογούμενο κάποιες χιλιάδες ευρώ το χρόνο και αυξάνουν το δημόσιο χρέος, είναι το αφήγημα. Αυτή την κυβερνητική σπέκουλα, κερνάνε με το αζημίωτο βέβαια τα κρατικοδίαιτα ιδιωτικά ΜΜΕ. Έτσι φτάσαμε στο ξεπούλημα της Ολυμπιακής και στη δημιουργία ενός ακόμα ιδιωτικού μονοπωλίου (AEGEAN), που εν μέσω πανδημίας επιδοτήθηκε με κρατικό χρήμα για να διασωθεί και να αντέξει τον ανταγωνισμό! Μέχρι να γίνει αυτό το ξεπούλημα, ακούγαμε πως η ιδιωτικοποίηση θα αυξήσει τον ανταγωνισμό και θα μειώσει τα κόστη για το μέσο πολίτη. Όλοι γνωρίζουμε βέβαια που οδήγησε σε πρώτη φάση η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Με την ένταξη των δημόσιων υπηρεσιών και του πλούτου της χώρας στο Υπέρ-Ταμείο, παραχωρήσαμε οικειοθελώς τον έλεγχο στους δανειστές, έναντι της μείωσης του χρέους. Το χρέος σήμερα που μιλάμε έχει αυξηθεί και φτάνει κοντά στο μισό τρις! Οι τράπεζες διασώθηκαν με 52 δις από τον κρατικό κουμπαρά, δηλαδή από εμάς. Οι τράπεζες, σήμερα που μιλάμε, στο πρώτο εννιάμηνο του 2025 έχουν: 3,5 δις κέρδη, εκ των οποίων το 60% περίπου θα διανεμηθεί στους μετόχους τους. Μέσα σε αυτό το τοξικό οικονομικό μοντέλο θέλουν να «εξυγιάνουν» τα ΕΛΤΑ. Εμείς λέμε πως τα Δημόσια Κοινωνικά Αγαθά (ΕΛΤΑ-Λιμάνια-Αεροδρόμια-Νερό-Ρεύμα-Υγεία-Παιδεία-Πρόνοια) είναι η δική μας περιουσία, είναι από τη δουλειά μας φτιαγμένα και δεν μπορούν να μετριούνται με όρους κερδοφορίας. Η προσφορά τους στην κοινωνία δε μετριέται σε ποσοστά κέρδους. Είναι η ανταπόδοση υπηρεσιών προς την κοινωνία και για την κοινωνία. Ένα γράμμα, μία σύνταξη ή ένα πλοίο που πάει στις δυσπρόσιτες περιοχές της χώρας δεν είναι δυνατόν να έχει κέρδος με την καπιταλιστική έννοια. Η αξιοπρεπής και δωρεάν Υγεία και Παιδεία είναι ανεκτίμητες αξίες για τον κόσμο και την κοινωνία.

Όλοι γνωρίζουμε πως εδώ και δεκαετίες τα Ελληνικά Ταχυδρομεία λεηλατούνται, προκειμένου να απαξιωθούν και να οδηγηθούν στην ιδιωτικοποίηση. Αναφέρουμε κάποια χαρακτηριστικά σημεία:

- Η ηγεσία των ΕΛΤΑ διοριζόταν κομματικά.
- Τα σωματεία των εργαζομένων στα ΕΛΤΑ έχουν παραδοθεί σε κομματικούς γραφειοκρατικούς μηχανισμούς, εξυπηρετούν τα συμφέροντα των κομμάτων (πχ μεταθέσεις προσωπικού) και δεν κάνουν ταξικό αγώνα
- Από τα τέλη της δεκαετίας του '90, ξεκίνησαν να εισβάλλουν στα ΕΛΤΑ οι διάφορες μορφές της ελαστικής εργασίας, όπως εργαζόμενοι από προγράμματα stage,

μερική απασχόληση, συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι. Τα σωματεία των ΕΛΤΑ σε κάθε περίπτωση δεν πολυασχολήθηκαν. Στα μνημονιακά χρόνια (2010 έως τώρα) τα σωματεία και οι ομοσπονδίες τους είναι απαξιωμένα στη συνείδηση των εργαζομένων και απλά παρακολουθούν τις εξελίξεις.

- Το 2013, με μνημονιακό νόμο, η πολυαναμενόμενη από τις ιδιωτικές εταιρείες «απελευθέρωση» της ταχυδρομικής αγοράς, έσπασε το μονοπώλιο των ΕΛΤΑ στο επιστολικό ταχυδρομείο (φάκελοι των 100 γραμμαρίων) κι έδωσε την ευκαιρία σε καπιταλιστές όπως ο Φέσσας της ACS (που επί χρόνια ηριόνηζαν την καρέκλα του δημόσιου χαρακτήρα της ταχυδρόμησης) να χτυπήσει δουλειές όπως για παράδειγμα οι λογαριασμοί της ΕΥΔΑΠ, της ΔΕΗ ή των εταιρειών τηλεφωνίας. Είναι περιττό να αναφέρουμε, πως οι συνθήκες εργασίας υποβαθμίστηκαν.

Την κρατική πολιτική της υποτίμησης και χρεωκοπίας την ξεπλένουν οι «ουδέτεροι» δημοσιογράφοι που, ναι μεν στεναχωριούνται για τους εργαζόμενους, όμως από την άλλη απαριθμούν τα πλεονεκτήματα της ιδιωτικοποίησης. Τα πλεονεκτήματα που θα αποκτήσουν οι εργοδότες τους, τα αφεντικά των καναλιών, των ραδιοφώνων και των ψηφιακών μέσων. Που ταυτόχρονα τυχάνουν τραπέζιτες, εφοπλιστές, συμμετέχοντες στο φαγοπότι των ιδιωτικοποιήσεων.

Αύξηση της Αποδοτικότητας

Μας λένε πως η ιδιωτικοποίηση των ταχυδρομείων θα βελτιώσει τη παροχή υπηρεσιών, τις λειτουργικές διαδικασίες, θα εκσυγχρονίσει τις υποδομές, γιατί οι ιδιωτικές εταιρείες είναι πιο ευέλικτες και προσαρμοσμένες στις ανάγκες της αγοράς.

Εμείς οι εργαζόμενοι, γνωρίζουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει να εργάζεσαι σε εταιρεία κούριερ που «είναι προσαρμοσμένη στις ανάγκες της αγοράς»: Ουδόντα με εκατό στοπ/παραδόσεις και 10-20 παραλαβές, που σημαίνει 120-160 χλμ καθημερινά. Αμοιβή με τον κατώτατο μισθό, αδήλωτες υπερωρίες και αδήλωτη σαββατιάτικη εργασία, ώστε να συμπληρωθεί το μεροκάματο. Προσλήψεις με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ενώ οι ανάγκες της ταχυμεταφοράς/ταχυδρόμησης είναι πάγιες. Εργαζόμενοι πολυεργαλεία και το προσωπικό πάντα σε έλλειψη. Εκδικητικές μεταθέσεις εργαζομένων για να εξωθηθούν σε παραιτήση. Απολύσεις εργαζομένων που αγωνίζονται. Εργοδοτική βία και τραμπουκισμοί. Ξεζούμισμα και απολύσεις μετά από 20-30 χρόνια εργασίας. Εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα, λόγω υψηλών ρυθμών, καιρικών συνθηκών και ελλιπούς συντήρησης των εταιρικών ή ιδιόκτητων οχημάτων. Ανύπαρκτες συλλογικές ή επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας.

Στο ίδιο μήκος κύματος ξέρουμε τι εννοούν όταν μιλάνε για «βελτίωση και εκσυγχρονισμό»: τα χιλιοτρακαρισμένα βανάκια και τα «δουλεύουν από συνήθεια» εταιρικά δίκυκλα, τις εφαρμογές που χρησιμοποιούμε στην εργασία μας, που μας παρακολουθούν μόνιμα και μας ελέγχουν διαρκώς προσθέτοντας επιπλέον άγχος ή στα ελλιπή και κακής ποιότητας μέσα ατομικής προστασίας, όταν παρέχουν. Αναφέρονται στις εγκαταστάσεις, που στριμωχνόμαστε για να αραδιάσουμε στο πάτωμα ή όπου άλλου βρούμε, τα αντικείμενα για να τα δρομολογήσουμε.

Μας λένε πως η ιδιωτικοποίηση των ταχυδρομείων θα βελτιώσει την παροχή υπηρεσιών, τις λειτουργικές διαδικασίες, θα εκσυγχρονίσει τις υποδομές γιατί οι ιδιωτικές εταιρείες είναι πιο ευέλικτες και προσαρμοσμένες στις ανάγκες της αγοράς.

Εμείς απαντάμε. Είναι δυνατόν ένα κράτος, μια κυβέρνηση που παρουσιάζεται ως 2.0, να παραδέχεται πως δεν έχει τη δυνατότητα να συντονίσει τη λειτουργία των ταχυδρομείων;

Ε λοιπόν, εφόσον δεν μπορεί το κράτος ας δώσει τα ΕΛΤΑ, την ταχυδρόμηση στους εργαζομένους τους, στην κοινωνία πίσω.

Εμείς γνωρίζοντας καλά το αντικείμενο της ταχυδρομικής και ταχυδιανομής μπορούμε απλά να παραθέσουμε κάποιες βασικές προτάσεις για την υγιή λειτουργία, τον εξορθολογισμό διαχείρισης και βιωσιμότητας των ΕΛΤΑ, για την επιστροφή των ΕΛΤΑ σαν κοινωνικό και λαϊκό αγαθό.

- ▶ Άμεση επαναφορά των Κέντρων Διανομής και των ταχυδρομικών καταστημάτων από τα χέρια των ιδιωτών στα ΕΛΤΑ. Απαραίτητη προϋπόθεση για την επανασύσταση και την ορθολογική λειτουργία του ταχυδρομικού σώματος. Σταδιακή μεταφορά του συνόλου των ταχυδρομείων σε δημόσια, δημοτικά κτίρια ώστε να μην επωφελούνται ιδιώτες και διεφθαρμένοι κρατικοί λειτουργοί με αστρονομικά ενοίκια και συμφωνίες κάτω από το τραπέζι. Επαναλειτουργία των

ταχυδρομείων που έχουν κλείσει με στόχο την εξυπηρέτηση και του πλέον απομακρυσμένου σημείου της χώρας. Η επαναλειτουργία του συνόλου των καταστημάτων θα μπορεί να εξυπηρετεί και το έργο ιδιωτικών εταιρειών ταχυμεταφοράς, που σήμερα είτε αρνούνται να εξυπηρετήσουν είτε κοστολογούν πανάκριβα ταχυδρομικές υπηρεσίες που αφορούν απομακρυσμένα και δυσπρόσιτα σημεία της χώρας.

- ▶ Προσλήψεις αορίστου χρόνου αποκλειστικά στον ΕΛΤΑ, βάσει των θέσεων που πρέπει να καλυφθούν. Οι προσλήψεις αορίστου χρόνου και μόνο αποτελούν πυλώνα εξυγίανσης γιατί προσφέρουν εργασιακή ασφάλεια, σταθερότητα και οι εργαζόμενοι μπορούν να οργανώσουν την προσωπική και την οικογενειακή τους ζωή. Τερματισμός των ευέλικτων και ελαστικών εργασιακών σχέσεων, που αντιμετωπίζουν τους εργαζόμενους ως αναλώσιμους. Τέλος στην οποιαδήποτε ανάθεση έργου σε εργολαβικές, εργολάβους. Εξειδικευμένος σχεδιασμός των δρομολογίων ανάλογα με την περιοχή, με τρόπο αποδοτικό για τον πολίτη και ταυτόχρονα βιώσιμο για τον εργαζόμενο. Σεβασμός στο έργο των ταχυδρομικών υπαλλήλων, σύνδεση με την κοινωνία, τίσιμο σχέσεων εμπιστοσύνης, αναγνώριση της κοινωνικής τους προσφοράς. Ο εξειδικευμένος σχεδιασμός δρομολογίων λαμβάνει υπόψη εάν το δρομολόγιο καλύπτει αστικό ιστό, αγροτική περιοχή, ορεινό όγκο, νήσους, οδόστρωμα, επικινδυνότητα, καιρικές συνθήκες, μέση ωριαία ταχύτητα, στάσεις, το σύνολο των παραμετροποιήσεων που συνθέτουν την έννοια του δρομολογίου.

- ▶ Εξορθολογισμός των μισθών των διοικητικών στελεχών. Οι μισθοί να αναλογούν στο μέσο όρο της αγοράς, να ανταποκρίνονται στο παραγόμενο έργο και να μην προκαλούν το δημόσιο αίσθημα. Η μείωση της σπατάλης θα έχει εμφανή οικονομικά αποτελέσματα. Ετήσιος οικονομικός έλεγχος του συνόλου των διοικητικών στελεχών.

- ▶ Εκσυγχρονισμός του στόλου δίκυκλων και τετράτροχων οχημάτων, καθώς και της υλικοτεχνικής υποδομής όπου είναι απαραίτητο. Απαραίτητη προϋπόθεση η ελεύθερη συνδικαλιστική δράση, συμμετοχή των εργαζομένων στο σχεδιασμό ενός κοινωνικού, φιλικού στον πολίτη, βιώσιμου ταχυδρομείου που να εξελίσσεται σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες.

Συνάδελφοι,

για τους εργαζόμενους, για την κοινωνία, η αντισυνταγματικότητα του κλεισίματος των ΕΛΤΑ είναι δεδομένη είτε αφορά πόλεις είτε απομακρυσμένες ηπειρωτικές ή νησιωτικές περιοχές. Η απόφαση της κυβέρνησης υποβαθμίζει την καθολική ταχυδρομική υπηρεσία, ένα κοινωνικό αγαθό που θα έπρεπε να διασφαλίζεται από το κράτος και την πολιτεία για όλους τους πολίτες με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, προκρίνουμε το συνδικαλισμό βάσης της αυτοοργάνωσης, της οριζοντιότητας και της αντι-ιεραρχίας. Γυρνάμε τη πλάτη στις ταξικά ανίκανες συνδικαλιστικές ηγεσίες που πλέον αποδεικνύεται περίτρανα πως ποτέ δεν ήταν τίποτα παραπάνω από πολιτικά δεκανίκια των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Βάζουμε τέλος στο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό που χύνει κροκοδείλια δάκρυα ενώ σε κάθε υποβάθμιση που παρουσιάζεται ως αναδιάρθρωση, συνέβαλε καθοριστικά στην αποδοχή του διαχωρισμού των εργαζομένων σε παλιούς, νέους, μόνιμους, συμβασιούχους και εργολαβικούς.

Ως σωματείο, μπορούμε με περισσή άνεση να αποδομήσουμε καθολικά το ψευδές πρόταγμα της κυβέρνησης για τα Ελληνικά Ταχυδρομεία. Και με τον τρόπο μας καταδεικνύουμε αυτό που ξέρουν όλοι. Έξω οι κλέφτες, φτάνει πια. Από τον αγώνα δρόμου στο δρόμο του αγώνα, απλώνουμε το χέρι μας στην κοινωνία και θέλουμε να δηλώσουμε εκ μέρους όλων των πολιτών, σε όλους τους τόνους, πως δεν είμαστε βλάκες ούτε τρώμε κουτόχορτο. Έχουμε γνώση της ιστορίας. Και όπως πολλοί άλλοι, κρατάμε και εμείς τη σπιθαμή ζωντανή. Τη σπιθαμή που αργά ή γρήγορα θα αναζωπυρώσει τις κοινωνικές αντιστάσεις, ώστε να ξαναστήσουμε και τα ταχυδρομεία και την παιδεία και την υγεία, και όλες τις Δημόσιες Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας στα πόδια τους.

Παράνομος κρίθηκε από το ΣτΕ

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ "ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ" ΑΡΧΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Γ. ΤΖΙΛΙΒΑΚΗ

Τον Αύγουστο του 2025, δημοσιοποιήθηκε η απόφαση του ΣτΕ, 1389/2025, που έκρινε παράνομο τον διορισμό του διοικητή της "Ανεξάρτητης" Αρχής Επιθεώρησης Εργασίας¹, Γ.Τζιλίβακη. Διορίστηκε από τον πιστό υπάλληλο των αφεντικών και τότε Υπουργό Εργασίας Κ. Χατζηδάκη μέσα σε πανηγυρικό κλίμα. Τα πληρωμένα φιλοκυβερνητικά μέσα μαζικής εξαπάτησης έπλεξαν το εγκώμιο του διοικητή. Δεν έβλεπαν κανένα απολύτως πρόβλημα στο να ορίσει ένας υπουργός τον διοικητή μιας δήθεν ανεξάρτητης αρχής. Ούτε έβλεπαν τη σύγκρουση συμφερόντων καθώς ο διοικητής υπήρξε διευθυντής προσωπικού σε πολυεθνικές εταιρείες και τράπεζες (Toyota Hellas, Alpha Bank Σερβίας, Εγνατία Τράπεζα, Sprider Stores, Folli-Follie), ενώ από το 2019 ήταν διευθυντής στο fund και την εισηγρητική εταιρεία Intrum Hellas. Όμως προς απογοήτευση της κυβέρνησης, αυτή τη φορά ο διορισμός ενός "αρίστου" κρίθηκε παράνομος. Ένας άλλος υποψήφιος, που έφτασε στην τελική τετράδα, προσέφυγε στο ΣτΕ. Ο εν λόγω υποψήφιος παρότι συγκέντρωνε τα περισσότερα μόρια, απορρίφθηκε. Όχι λόγω έλλειψης προσόντων, αλλά μάλλον επειδή δεν είχε βαθιές υποκλίσεις στην κυβέρνηση. Ίσως κιόλας να μην είχε γνωριμίες. Ο Γ. Τζιλίβακης προσλήφθηκε λοιπόν, χωρίς να έχει τα απαραίτητα μόρια, γεγονός που αποτελεί κυβερνητική πολιτική.

Τον Απρίλη του 2023, σχεδόν έναν χρόνο μετά τον διορισμό του, λίγο πριν το κλείσιμο της Βουλής για εκλογές και Πάσχα, ο Κ. Χατζηδάκης πέρασε σε νομοσχέδιο τον διπλασιασμό του μισθού του διοικητή της Επιθεώρησης Εργασίας, και από 4.631€ εκτοξεύτηκε στα 8.314,56! Επιπλέον, την ίδια περίοδο του καταβλήθηκε μόνους 45.000€ για «επίτευξη στόχων». Τον Σεπτέμβριο του 2025, η Υπουργός Εργασίας Ν. Κεραμέως, επιβράβευσε τον Γ. Τζιλίβακη με ακόμη 40.000€ μόνους, επειδή το έργο της υπηρεσίας πάει καλά... Από την πλευρά μας θεωρούμε λογικό και αναμενόμενο, ο παράνομα διορισμένος διοικητής της Επιθεώρησης Εργασίας να επιστρέψει το σύνολο των χρημάτων που έχει λάβει! Δεν μπορεί η εργατική τάξη να χρηματοδοτεί τον κάθε κρατικοδίαιτο που ρουφάει δημόσιο χρήμα. Ήδη αρκετούς κηφίνες πληρώνουμε! Επιπλέον, υπενθυμίζουμε πως και για το ΓΕΜΗΣΟΕ υπάρχει θέμα νομιμότητας. Το ΣτΕ στις αρχές του Νοέμβρη του 2022 δημοσιοποίησε ομόφωνη απόφαση από το Δ τμήμα του. Το δικαστήριο έκρινε πως «προαγωγή των συναφών θεμιτών και δημοσίου συμφέροντος σκοπών δεν πρέπει να επιδιώκεται με νομοθετικές ρυθμίσεις που καταλήγουν να προσβάλλουν τον πυρήνα της συνδικαλιστικής ελευθερίας ή συνεπάγονται περιορισμούς της εν λόγω ελευθερίας κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας ή επιφέρουν παράνομη προσβολή άλλων προστατευτέων από το Σύνταγμα ή και το Ενωσιακό Δίκαιο δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Παρέπεμψε την προσφυγή στην ολομέλεια του ΣτΕ για να κριθεί συνολικά αν είναι αντισυνταγματική ή όχι η ύπαρξη του ΓΕΜΗΣΟΕ. Ακόμη

δεν έχει εκδοθεί η νέα απόφαση, Στο ΣτΕ έχει προσφύγει το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και το σωματείο των εργαζομένων της ACS, ζητώντας να αναγνωρισθεί η αντισυνταγματικότητα του εν λόγω ηλεκτρονικού αρχείου.

Κράτος κομπιναδίων, κυβέρνηση πονηρών

Χαρακτηριστικό της αλαζονείας και της ασυδοσίας της κυβέρνησης αποτελεί και η φωτογραφική διάταξη που υπάρχει στο νέο νομοσχέδιο (ν. Κεραμέως για τη 13ωρη δουλειά) και συγκεκριμένα στο άρθρο 56 για τη διοίκηση της Επιθεώρησης Εργασίας, όπου αναφέρει πως όσο δεν υπάρχει διοικητής, την εξουσία ασκεί ο υποδιοικητής. Ο υποδιοικητής βρέθηκε στο πρόσωπο ενός υπαλλήλου της Επιθεώρησης Εργασίας (Χαράλαμπος Βούρτσος) ο οποίος, χωρίς να έχει περάσει από κρίση δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, έγινε υποδιοικητής της κατ' ευφημισμόν ανεξάρτητης αρχής εν μια νυκτί, μέχρι την εκλογή του νέου διοικητή. Να σημειώσουμε πως παλιότερα ο ίδιος από απλός υπάλληλος είχε τοποθετηθεί γενικός επιθεωρητής, χωρίς να έχει πάλι τα απαραίτητα προσόντα.

Η συστηματική απαξίωση της Επιθεώρησης Εργασίας από το υπουργείο εργοδοσίας της ΝΔ Η ΝΔ τον Ιούνιο του 2021 ψηφίζει τον βαθιά αντεργατικό και αντικοινωνικό νόμο 4808/2021, γνωστό και ως νόμος Χατζηδάκη. Ανάμεσα στις πολλές ασχήμιες (νομιμοποίηση της 10ωρης εργασίας για να μαζεύουμε ελιές, υπερωρίες που γίνονται πιο οικονομικές για τους εργοδότες, διάλειμμα που δεν νοείται σε ώρα εργασίας, ίδρυση του ηλεκτρονικού μητρώου ΓΕΜΗΣΟΕ για την καταγραφή και τον έλεγχο των σωματείων, παρεμπόδιση έως και απαγόρευση απεργιών κ.ά.) υπήρξε και η υποβάθμιση του ΣΕΠΕ, με τη μετατροπή του σε δήθεν ανεξάρτητη αρχή. Ανεξάρτητη αρχή μόνο κατ' όνομα, αφού ο εκάστοτε Υπουργός Εργασίας είναι αυτός που αποφασίζει για το ποιός θα είναι στο τιμόνι της για τα επόμενα πέντε χρόνια. Η κυβέρνηση μέσω του Κ. Χατζηδάκη επέλεξε το golden boy Γ. Τζιλίβακη για να εποπτεύει την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στα κάτεργα του ιδιωτικού τομέα. Έβαλε δηλαδή τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα! Έκτοτε η κυβέρνηση με σχεδιασμό απαξιώνει την Επιθεώρηση Εργασίας συστηματικά, επικειρώντας να την κάνει άχρηστο θεσμό, απρόσιτο για τους εργαζόμενους. Τι έχει κάνει λοιπόν το υπουργείο εργοδοσίας αυτή την εξαετία:

Στο όνομα του δήθεν ψηφιακού μετασχηματισμού, δημιούργησε το τηλεφωνικό κέντρο 1555 σαν μέσο εξυπηρέτησης πολιτών για θέματα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Το 1555 απαιτεί ιδιαίτερη υπομονή και άφθονο ελεύθερο χρόνο για να επικοινωνήσεις μαζί του. Έμμεσα με αυτόν τον τρόπο αποθαρρύνει τους εργαζόμενους στο να το χρησιμοποιούν. Για παράδειγμα, όταν απαγορεύεται η εργασία λόγω καύσωνα, το υπουργείο προτρέπει να κάνουμε καταγγελία στο 1555 για εργοδότες που παρανομούν. Όμως συχνά δεν απαντά ή οι συμβουλές του λειτουργούν αποτρεπτικά στους καταγγέλλοντες.

Ένα σωματείο για να εγγραφεί στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες της Επιθεώρησης Εργασίας, υποχρεωτικό από τον νόμο, μπορεί να εγγραφεί μόνο ως εργοδότης. Το υπουργείο δεν έχει φροντίσει να υπάρχει ένα ξεχωριστό εδάφιο για τα σωματεία. Αυτό έχει ως συνέπεια, εγγραφόμενοι ως εργοδότες, να χάνουμε τα δικαιώματά μας ως ταξικό σωματείο. Για παράδειγμα δεν έχεις δικαίωμα να ζητήσεις έλεγχο σε κατάσταση που αποδεδειγμένα παρανομεί.

Κάθε τρίμηνο η Επιθεώρηση Εργασίας δίνει στη δημοσιότητα τα αποτελέσματα των ελέγχων από τους επιθεωρητές εργασίας. Μας αναφέρουν το ύψος των προστίμων από τους ελέγχους, αλλά δεν μας λένε τελικά πόσα από αυτά εισπράττονται. Αν τα πρόστιμα καταβάλλονταν από τους παράνομους εργοδότες, θα μπορούσαν να μπαίνουν για την ενίσχυση του Σώματος Επιθεώρησης. Αν δεν καταβάλλονται ή καταβάλλονται μερικώς, τότε υπάρχει διαφθορά με την ανοχή της κυβέρνησης. Αν είχαν κάποιον αντίκτυπο οι έλεγχοι, θα είχαμε δει βελτίωση στις συνθήκες εργασίας. Όμως η υποδηλωμένη και αδήλωτη εργασία συνεχίζει να καλπάζει. Αυτό αποδεικνύει πως δεν υπάρχει πολιτική βούληση να περιοριστούν αυτές οι παρανομίες.

Τα κενά στην Επιθεώρηση Εργασίας είναι τεράστια. Οι εργαζόμενοι δεν επαρκούν, το υπουργείο όμως βλέπει πως κάνει καλά τη δουλειά της. Χαρακτηριστικό είναι πως για να κλείσεις ραντεβού για τριμερή συνάντηση, μετά από καταγγελία του εργαζόμενου, χρειάζεται σχεδόν ένας μήνας.

Οι επιθεωρητές που είναι υπεύθυνοι για τους ελέγχους ασφαλείας και υγιεινής σε εργασιακούς χώρους είναι μετρημένοι στα δάχτυλα για όλη την Αθήνα. Προσλήψεις γίνονται με το σταγονόμετρο και σε καμία περίπτωση δεν επαρκούν για να καλύψουν αυτά που συμβαίνουν στην εργασιακή πραγματικότητα.

Τα εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα είναι κοινωνική μάστιγα. Μόνο κατά τη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας, κάθε χρόνο καταγράφονται σχεδόν 200 νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες. Η κυβέρνηση παρακολουθεί τη σφαγή κρατώντας την Επιθεώρηση Εργασίας εκτός μάχης.

Υπάρχουν θύλακες διαφθοράς στις κατά τόπους Επιθεωρήσεις Εργασίας. Κάποιοι διεφθαρμένοι επιθεωρητές κλείνουν συμφωνίες κάτω από το τραπέζι με εργοδότες, ώστε να σβήνουν πρόστιμα και να αποφεύγουν ελέγχους. Η διοίκηση της Επιθεώρησης Εργασίας δεν ξέρει, δε βλέπει, δε μιλά!

Δεν θα αφήσουμε το ΣΕΠΕ στα χέρια του κεφαλαίου

Η κυβέρνηση με εργαλεία την αστυνομική βία και καταστολή, τα φιλοκυβερνητικά media, τον αυταρχισμό, τους μισθούς πείνας, τη φοροαφαίμαξη, το τραπεζικό σύστημα, την ισοπέδωση του συστήματος υγείας και τη μετατροπή της δημόσιας παιδείας σε αποκλεισμό για τα παιδιά της εργατικής τάξης, έχει βαλθεί να μας εξοντώσει και να μας θυσιάσει στο όνομα της δήθεν ανάπτυξης. Εμείς, η εργατική τάξη, δεν είμαστε πρόβατα για σφαγή. Η ασυλία που απολαμβάνει η κυβέρνηση (στην ανομία και στην διαφθορά εις βάρος των αδύνατων), στο να διαπράττει συνεχώς παρανομίες, σιγά σιγά φθίνει. Η αφήγηση του κράτους των αρίστων καταρρέει παταγωδώς. Η λαϊκή δυσάρεσκεια είναι στα κόκκινα, με απόδειξη το πάνω από ένα εκατομμύριο διαδηλωτές στην ελληνική επικράτεια, κατά τη διάρκεια της πανελλαδικής απεργίας της 28ης Φλεβάρη του 2025 με αίτημα την απόδοση δικαιοσύνης για τα Τέμπη.

Η Επιθεώρηση Εργασίας είναι θεσμός για να υπηρετεί την εργατική τάξη και όχι τα συμφέροντα του κάθε υπουργού και εργοδότη. Δεν σκοπεύουμε να την αφήσουμε στα χέρια των αφεντικών και των κρατικών αξιωματούχων. Συνεχίζουμε να δίνουμε καθημερινά μικρές και μεγάλες μάχες μαζί με τους εργαζόμενους της Επιθεώρησης Εργασίας, με τα αγωνιζόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης και με τα υπόλοιπα ταξικά σωματεία, για μια υπηρεσία που διασφαλίζει πραγματικά την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας.

1. Η Επιθεώρηση Εργασίας είναι μία Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, βάσει του Ν. 4808/2021 και η λειτουργία της ορίστηκε με την ΚΥΑ υπ' αριθμόν 67759/2022. Της Αρχής προϊστάται ο Διοικητής ο οποίος δύναται να εισηγηθεί στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προτάσεις νόμου στον οποίον όμως δεν λογοδοτεί καθώς η αρχή υπόκειται αποκλειστικά σε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Τα όργανα διοίκησης της Επιθεώρησης Εργασίας είναι ο Διοικητής και το πενταμελές Συμβούλιο Διοίκησης. Η Επιθεώρηση Εργασιακών Σχέσεων και η Επιθεώρηση Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία αποτελούν δύο κλάδους της Αρχής. Προηγούμενως, λειτουργούσε ως αυτοτελής υπηρεσία, συγκροτημένη σε πολιτικό σώμα στο οργανόγραμμα του Υπουργείου Εργασίας, με την ονομασία Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ).

Από τη στιγμή που έγινε κυβέρνηση η ΝΔ του Κ. Μητσοτάκη, έκανε ό,τι μπορούσε για να έχει τον πλήρη έλεγχο των θεσμών και του δημόσιου λόγου. Θυμίζουμε κάποια χαρακτηριστικά γεγονότα:

Ο Κ. Μητσοτάκης τοποθετεί τον ανιψιό του, Γ. Δημητριάδη επικεφαλής της ΕΥΓΠ.

Χρηματοδοτούνται τα αρεστά ΜΜΕ (λίστα Πέτσα).

Μέσω του κατασκοπευτικού λογισμικού Predator παρακολουθεί φίλους και εχθρούς.

Μετά το σκάνδαλο των υποκλοπών παραιτείται ο ανιψιός και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναλαμβάνει επικεφαλής της ΕΥΓΠ.

Με νέο νομοσχέδιο, η ηγεσία του δικαστικού σώματος διορίζεται από την κυβέρνηση. Το αφήγημα περί ανεξάρτητης δικαιοσύνης καταρρέει. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Γ. Φλωρίδης, ορίζει τον αδερφό του ως πρόεδρο των εισαγγελιών.

Καταβάλλονται προσπάθειες ώστε να «εκπαραθωθούν» ο Χ. Ράμμος, πρόεδρος της ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ), επειδή ερευνά το σκάνδαλο με τις υποκλοπές.

Η Π. Τυχεροπούλου, υπάλληλος του ΟΠΕΚΕΠΕ, διώκεται από τη διορισμένη από τη ΝΔ ηγεσία του οργανισμού, διότι βγάζει στη φόρα το σκανδαλώδες φαγοπότη.

Η Λ. Κοβέσι, Γενική Ευρωπαϊκή Εισαγγελέας, παρεμποδίζεται από τον διευθυντή του ΟΠΕΚΕΠΕ κατά τη διάρκεια ελέγχου, με την πλήρη κάλυψη της κυβέρνησης.

Ο Δ. Λιγνάδης, διορισμένος από τη Λ. Μενδώνη καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου, καταδικάζεται για δύο βιασμούς ανηλίκων και συνεχίζει να κυκλοφορεί ελεύθερος.

Η Ελλάδα είναι σε ελεύθερη πτώση σε σχέση με την ελευθερία λόγου, το κράτος δικαίου και τις συνθήκες διαβίωσης.

ΒΟΛΟΣ: ΡΑΠΙΣΜΑ ΣΤΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ & ΣΤΗΝ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΗ FREELANCE ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ όπου

ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ - ΒΑΖΕΙ ΣΤΟΠ ΣΤΗΝ ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ - ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΠΩΣ Η WOLT ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

απόσπασμα από την απόφαση

Τρεις συνάδελφοι δικαίωθηκαν από το δικαστήριο του Βόλου στην αγωγή που είχαν καταθέσει στις 20/6/2024. Παρακάτω, παραθέτουμε το κείμενο των συναδέλφων του Σωματίου Διανομένων- Ταχυμεταφορέων Βόλου (ΣΩΔΙΤΑ), που αναφέρεται αναλυτικά στην υπόθεση

ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ

Πριν από περίπου δύο έτη, η εταιρεία Wolt έδειξε για ακόμη μία φορά το πραγματικό της πρόσωπο, εμφανίζοντας τον πρώτο της εργολάβο (στην πόλη του Βόλου). Έναν άνθρωπο ο οποίος αναλάμβανε την πρόσληψη διανομένων με σύμβαση αορίστου χρόνου (μισθωτούς δηλαδή), για να εξυπηρετούν παραγγελίες της Wolt.

Το “όλα τα νόμιμα”, που μάλλον για αστέιο ανέφερε αρχικά στους εργαζόμενους, γρήγορα μετατράπηκε σε δεκάδες ώρες απλήρωτης υπερωρίας εβδομαδιαίως και χιλιάδες ευρώ σε μη καταβαλλόμενες αμοιβές και ασφαλιστικές εισφορές, την ίδια ώρα που ο εργολάβος έβγαζε χιλιάδες ευρώ κέρδη χωρίς να κάνει απολύτως τίποτα.

Κόντρα στην εθελοδουλία και τον ραγιαδισμό της εποχής, τρεις συνάδελφοι — εργαζόμενοι του εν λόγω εργολάβου — αποφάσισαν να διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα πρώτα στην Επιθεώρηση Εργασίας και έπειτα νομικά. Στο δικαστήριο, τα αδιάσειστα στοιχεία που προσκόμισαν οι διανομείς κατέρριψαν τους αστείους ισχυρισμούς της Wolt και του εργολάβου (που έφτασαν μέχρι το σημείο να ισχυριστούν πως οι συνάδελφοι δούλευαν εθελοντικά στη Wolt).

Το δικαστήριο όχι απλώς δικαίωσε τους συναδέλφους και διέταξε την καταβολή όλων των δεδουλευμένων, αλλά αναγνώρισε πως ο ουσιαστικός εργοδότης (άρα και υπεύθυνος για την αποζημίωση των συναδέλφων) είναι η ίδια η Wolt, αφού το μοναδικό αντικείμενο εργασίας της επιχείρησης του εργολάβου και των εργαζόμενων του ήταν η εξυπηρέτηση παραγγελιών της πλατφόρμας.

Αποδεικνύεται έτσι και επίσημα πως οι εργολάβοι δεν είναι τίποτα άλλο παρά αχυράνθρωποι, με σκοπό την απαλλαγή των πλατφορμών από τις υποχρεώσεις ενός εργοδότη. Δυστυχώς, το πάθημα δεν τους έγινε μάθημα, αφού λίγο μετά την αποχώρηση του πρώτου, ήρθε δεύτερος εργολάβος, αυτή τη φορά με “αυτοαπασχολούμενους” εργαζόμενους (στους οποίους τηλεφωνεί σχεδόν καθημερινά για να βεβαιωθεί ότι θα βγουν να εργαστούν).

Παρόλα αυτά, τους διαβεβαιώνουμε πως θα φροντίσουμε και οι υπόλοιποι εργολάβοι τους να έχουν την ίδια κατάληξη.

ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΟΥ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ

«[...] αποκλείστηκαν από την πρόσβασή τους στην πλατφόρμα - εφαρμογή της wolt, γεγονός που συνιστά καταγγελία της σύμβασης εργασίας τους εκ μέρους της[...]»

«Όλα, λοιπόν, καταδεικνύουν ότι η wolt δίνει δεσμευτικές για τους ενάγοντες εργαζόμενους εντολές και οδηγίες ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχή της εργασίας και ασκεί εποπτεία και έλεγχο για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης των εργαζομένων προς αυτές, ασκώντας διευθυντικό δικαίωμα επ' αυτών, και αφετέρου χαράσσει την εργασιακή τους πορεία και καθοδηγεί τους εργαζόμενους στην παραγωγή των έννομων αποτελεσμάτων που επιθυμεί (ήτοι τον ετεροκαθορισμό της εργασίας, μέσω της ένταξης στην οργανωτική δομή της επιχείρησης), ενώ παράλληλα δύναται μέσω του αλγοριθμικού management να καθορίζει πολλές πτυχές των συνθηκών εργασίας που εξαρτώνται από την καταγραφή των παραπόνων των πελατών, τις αξιολογήσεις, τη βαθμολογία και την πρόσβαση ή μη στην εφαρμογή (βλ. σκ. Βώττης, Παροχή υπηρεσιών μέσω ψηφιακής πλατφόρμας σύμφωνα με τον Ν'. 4808/2021, ΕλλΔνη 2024, 80). Εξάλλου, στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η ευρωπαϊκή νομοθεσία με την νέα Οδηγία (ΕΕ) 2024/2831 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2024 για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων σε πλατφόρμες, η οποία, και αναμένεται να ενσωματωθεί σύντομα στην εθνική νομοθεσία, με την θέσπιση ελάχιστων δικαιωμάτων που ισχύουν για όλα τα πρόσωπα που εκτελούν εργασία σε πλατφόρμα στην ΕΕ, τα οποία εργάζονται ή τα οποία, βάσει εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών, θεωρείται ότι εργάζονται με σύμβαση εργασίας ή σχέση εργασίας, όπως ορίζονται από τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή τις πρακτικές που ισχύουν στα κράτη μέλη, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου. Συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω, πραγματικός εργοδότης των εναγόντων στις ανωτέρω συμβάσεις εργασίας τους είναι η δεύτερη εναγόμενη και όχι η πρώτη εναγομένη [...]»

Στην Ισπανία, η ψευδεπίγραφη freelance εργασία ΣΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ είναι παρελθόν

Μέσα Γενάρη του 2026, η πολυεθνική εταιρεία πλατφόρμα uber eats, ανακοίνωσε τον τερματισμό της ψευδεπίγραφης freelance εργασίας, έπειτα από πιέσεις από το κράτος να εφαρμόσει το νόμο για τους διανομείς Rider Law.

Ο νόμος Rider law ψηφίστηκε στο ισπανικό κράτος το 2021. Προβλέπει πως η εργασία στις εταιρείες πλατφόρμες είναι εξαρτημένη σχέση εργασίας και δεν μπορεί ένας διανομέας με ένα μηχανάκι και ένα τηλέφωνο, να θεωρείται ελεύθερος επαγγελματίας. Επίσης, το ισπανικό κράτος, με το Rider Law, ενίσχυσε τα δημόσια συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά ταμεία, καθώς η εισφοροδιαφυγή ήταν τεράστια και τα δημόσια ταμεία έχαναν πολλά λεφτά από τις εταιρείες. Όταν ψηφίστηκε ο Rider Law, στην αγορά παραγγελιοληψίας και διανομής της Ισπανίας, κυριαρχούσαν τρεις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες πλατφόρμες: η uber eats, η glovo και η just eat.

Η μη εφαρμογή του νόμου από τις εταιρείες σήμαινε πρόστιμα, αγωγές και στη συνέχεια καταδικαστικές αποφάσεις.

Η just eat αμέσως εφάρμοσε το νόμο και μετέτρεψε τους εργαζόμενους της σε μισθωτούς, ούτως ή άλλως είχε ήδη μισθωτούς διανομείς.

Η Glovo μετέτρεψε κάποιους διανομείς σε μισθωτούς, ενώ για τη μεγάλη πλειοψηφία, διατήρησε το καθεστώς της ψευδεπίγραφης freelance εργασίας. Τον Ιούλιο του 2025 συμμορφώθηκε πλήρως με το νόμο, μιας και τα πρόστιμα είχαν εκτοξευθεί. Έκτοτε έμεινε μόνο η Uber Eats εκτός νόμου.

Το 2021 η Uber Eats, μετά τον Rider Law, αποσύρθηκε προσωρινά από τη διανομή και επανήλθε λίγο αργότερα, το 2022, με ένα υβριδικό μοντέλο. Οποίοι ήθελαν μπορούσαν να παραμείνουν φριλανσέρς, ή θα μπορούσαν να εργάζονται με μισθωτή σχέση σε στόλους, αλλά όχι με απευθείας προσλήψεις από την Uber eats. Με αυτό το μοντέλο, μόνο μέσα στο 2025 προσέλαβε 7000 διανομείς ως «freelancer» σε διάφορες εταιρείες δορυφόρους της. Αυτό το μοντέλο διήρκεσε μέχρι το Γενάρη του 2026. Μέσα Δεκεμβρίου 2025, το υπουργείο εργασίας προειδοποίησε την uber eats πως τέλειωσε η περίοδος χάριτος και θα ξεκινήσουν και οι ποινικές

διώξεις στις εταιρείες όσο δεν εφαρμόζεται ο Rider law, έτσι τα στελέχη θα αντιμετώπιζαν ποινές φυλάκισης. Στην Ισπανία, η καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας περιλαμβάνει φυλάκιση για τους εργοδότες. Ο πολυεθνικός κολοσσός υποχώρησε άτακτα μετά από τις τελευταίες πιέσεις. Έτσι, μέσα Γενάρη, έστειλε ένα μήνυμα σε όλους τους φριλανσέρς, που ανέφερε, πως εντός 60 ημερών θα πρέπει να δηλώσουν αν θέλουν να ενταχθούν σε στόλο ως μισθωτοί ή αν θα σταματήσουν την διανομή. Η εταιρεία δεν θα προσλάβει τους διανομείς η ίδια, αλλά οι προσλήψεις θα γίνουν, μέσα από τρίτες εταιρείες.

Μετά την αναδίπλωση της εταιρείας, το υπουργείο εργασίας ανέφερε, πως πάνω από 50.000 διανομείς θα αποκτήσουν εργατικά δικαιώματα και θα εργαστούν υπό εξαρτημένη σχέση εργασίας. Ενώ, πάνω από 100 εκατομμύρια ευρώ θα γεμίσουν τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά ταμεία. Πρόσθεσε, πως ένας διανομέας με κινητό και μηχανάκι δεν μπορούσε ποτέ να βαφτίζεται επιχειρηματίας.

Ταυτόχρονα, υπήρξαν και αντιδράσεις από φριλανσέρς που ήθελαν το υπάρχον καθεστώς της ψευδεπίγραφης φριλανς εργασίας. Θέτοντας ζητήματα ωρών εργασίας και αμοιβών. Όμως, η μεγάλη πλειοψηφία των διανομένων, αγκάλιασε την απόφαση. Ο αγώνας για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας και των αμοιβών συνεχίζεται, απαλλαγμένος από το βαρίδι της ψευδεπίγραφης φριλανς εργασίας. Οι συνάδελφοι, εκεί έχουν μια στέρεη βάση για να κάνουν βήματα μπροστά.

Κλείνοντας, δεν μπορούμε να μην σχολιάσουμε την στάση του ισπανικού κράτους, σε σύγκριση με το δικό μας. Εδώ, σε αντίθεση με την Ισπανία, ο νόμος Χατζηδάκη ήρθε αποκλειστικά να θωρακίσει και να υπηρέτησε τα συμφέροντα των πολυεθνικών, εις βάρος των εργατικών δικαιωμάτων, της εργασίας και της ζωής μας και οι συλλογικές συμβάσεις κρατιούνται στον γύψο. Εδώ ο εργαζόμενος είναι ο ταξικός εχθρός του κράτους, που υποχρεούται να εργάζεται με μηδενικές συμβάσεις εργασίας, μετά την σύνταξη του, για 13ωρα, Κυριακές και κάνει την ζωή του ή τραυματίζεται εν ώρα εργασίας.

Ο εργατικός ΑΓΩΝΑΣ στις εταιρίες πλατφόρμες

ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

Κέρδη 345 εκατομμυρίων ευρώ σημείωσαν συνολικά, Wolt και e-food στην Ελλάδα μέσα στο 2024. Λεφτά με ουρά για τους πολυεθνικούς επιχειρηματικούς ομίλους στους οποίους ανήκουν. Μηχανές παραγωγής χρημάτων οι εταιρίες πλατφόρμες στην Ελλάδα, με αποδέκτες πολύ συγκεκριμένα χέρια, βαμμένα με το αίμα και τον ιδρώτα μας. Αίμα από τα αμέτρητα εργατικά ατυχήματα-δυστυχήματα που αυξάνονται και ιδρώτας από το καθημερινό κυνήγι του μεροκάματου, στο οποίο έχει υποχρεωθεί συνολικά η τάξη μας.

Θα μπορούσαμε με ασφάλεια να ισχυριστούμε ότι οι εργασιακές συνθήκες σε Wolt και e-food, μεταβάλλονται καθημερινά. Στην πραγματικότητα επιδεινώνονται συνεχώς. Αυτές οι πετυχημένες επιχειρήσεις που έρχονται από το μέλλον και υιοθετούν καινοτόμες και έξυπνες ιδέες, στην πραγματικότητα τελειοποιούν την συνάρτηση της εκμετάλλευσής μας. Εκπαιδεύουν τον αλγόριθμο να μας παιδεύει περισσότερο. Κάθε λίγο φτάνει στα αυτιά μας ένα νέο τέχνασμα από το οποίο μας πίνουν το αίμα. Άνοιγμα του χάρτη, υπολογισμός της απόστασης σε ευθεία, διπλές παραγγελίες, μείωση της «τιμής» με χίλιους-δύο τρόπους και τελικά, περισσότερη-και πιο επικίνδυνη- δουλειά για λιγότερα λεφτά. Και όταν έρχεται η ώρα να περάσουν από το ταμείο, το γνωστό τρίπτυχο. Δεν-ξέρω, Δεν-είδα, Δεν-άκουσα. Με δύο λόγια και απλά, το μοντέλο του freelancing που θα άλλαζε το εργασιακό τοπίο και τη φύση της εργασίας όπως την γνωρίζαμε, ήρθε να κάνει ακριβώς αυτό. Αλλά προς το χειρότερο. Ήρθε να ξεκλειδώσει την επόμενη πίστα στην ένταση της εργασιακής μας εκμετάλλευσής. Το βασικό ερώτημα ωστόσο, παραμένει το εξής:

Τι θα μας προστατέψει από τις αμέτρητες επιθετικές ενέργειες της wolt και της e-food στην εργασία και το μεροκάματο μας;

Η συλλογική φωνή των εργαζομένων στο επάγγελμα, σε εταιρίες πλατφόρμες-και-μη.

Είναι αλήθεια, ότι η εργασιακή συνθήκη της freelance εργασίας στην ειδικότητά του δικύκλου, μας απασχολεί, ενώ έχουμε και μέλη μας συναδέλφους-ισσες που εργάζονται στο συγκεκριμένο ψευδώς-αυτοαπασχολούμενο μοντέλο. Μοντέλο που έχουμε αναλύσει εκτενώς στις σημειώσεις μας για την wolt και την e-food, έχουμε καταθέσει υπόμνημα που οδήγησε στην εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας, η οποία ουσιαστικά αν και αναγνωρίζει την εξαρτημένη σχέση εργασίας, κωλυσιεργεί για ευνότους λόγους. Έχουμε πάρει θέση και για την Ευρωπαϊκή Οδηγία σχετικά με το καθεστώς της ψευδούς-αυτοαπασχολούμενης εργασίας στις συγκεκριμένες πλατφόρμες, παρεμβαίνοντας στις πρεσβείες των χωρών που ψήφισαν κατά της αναγνώρισης της εξαρτημένης σχέσης. Οδηγία που ακόμα περιμένουμε να εφαρμοστεί για τα τεκμαρτά της εξαρτημένης σχέσης και που, θεωρητικά η Ελλάδα και οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να εφαρμόσουν ως τον Δεκέμβριο του 2026. Και το πιο σημαντικό: Το έχουμε σταματήσει κιόλας, από κοινού, τον Σεπτέμβριο του 2021, αποτρέποντας τις απολύσεις που είχε προαναγγείλει η εταιρία, σε όσους δεν θα αποδέχονταν να μετατραπούν σε φριλάνσερ. Από τότε μέχρι σήμερα, έχουμε γίνει μάρτυρες και άλλων νικηφόρων αγώνων στις εταιρίες πλατφόρμες, τόσο στην Αθήνα, με το σωματείο εργαζομένων στην e-food, όσο και στην επαρχία, με την δικαίωση συναδέλφων στην wolt και τη δικαστική απόφαση-ορόσημο ενάντια στο καθεστώς της ψευδώς αυτοαπασχολούμενης εργασίας, στον Βόλο.

Αναγνώριση εξαρτημένης σχέσης - πλήρη ασφαλιστική κάλυψη με μισθολογικά κριτήρια.

Οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες στις πλατφόρμες, που είμαστε με ένα κινητό πάνω στο μηχανάκι διασχίζοντας κάθε μέρα όλη την πόλη, οφείλουμε πλέον, να κάνουμε μια παραδοχή. Το μοντέλο της "freelance" εργασίας, έχει φέρει το επάγγελμα του διανομέα σε χειρότερη θέση. Η όποια δικαιολογία πλέον για παραπάνω χρήματα στην τσέπη, ακόμα και χωρίς την όποια ασφάλεια μας προσφέρει η μισθωτή σχέση, τελειώνει και στα χαρτιά. Πλέον με την κυριαρχία των εργολαβικών στόλων, το μοντέλο της freelance εργασίας αποδεικνύεται ο δούρειος ίππος της απορρύθμισης της εργασίας μας. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ένα βήμα πίσω για να αναρωτηθούμε. Θα μπορούσαν να έρθουν οι στόλοι σε ένα περιβάλλον με μια πλήρως ρυθμισμένη και εξαρτημένη σχέση εργασίας:

Μην πάμε μακριά, το έχουμε δει και στη μισθωτή σχέση, όπου το επάγγελμά μας πάλευε και πριν από τις πλατφόρμες να ξεφύγει από τις ιδιωτικές συμφωνίες και την απορρύθμιση. Όταν ανοίγεις παραθυράκια στην εργασιακή σου σχέση, είτε αυτό λέγεται ευελιξία, είτε αγγαρείες, είτε απλήρωτες υπερωρίες, μετά έρχονται ακόμη χειρότερες καταστάσεις. Η απορρύθμιση αποτελεί διακαή πόθο του κεφαλαίου πάνω στην εργασία μας. Όταν μας απογυμνώνουν από τα τυπικά εργασιακά δικαιώματά μας, είμαστε ευάλωτοι στις ορέξεις τους. Μόνο η αναγνώριση εξαρτημένης σχέσης μας κατοχυρώνει απέναντι τους. Καιρός να σκεφτούμε και να δράσουμε συλλογικά.

Αν αποτύχεις να σχεδιάσεις, σχεδιάζεις να αποτύχεις.

Ο πλούσιος εργατικός αγώνας των συναδέλφων στις πλατφόρμες της Wolt και της e-food, δείχνει τον δρόμο. Τα επιχειρησιακά σωματεία, που συσπειρώνουν τον κόσμο της εργασίας και τον συνενώνουν και με την υπόλοιπη τάξη, αποτελεί μια στρατηγική που αντέχει στον χρόνο, γιατί ακόμα μπορεί και νικάει. Η συνένωση της νικηφόρας απεργίας της ΣΒΕΟΔ με την πολυήμερη απεργία του επιχειρησιακού σωματείου της Speedex, τον Μάιο του 2025, ανάγκασε την εργοδοσία σε ανάκληση των τριών απολύσεων και αποτελεί το πιο πρόσφατο παράδειγμα.

Όντας παιδιά της Σ.Β.Ε.Ο.Δ., της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου που ιδρύθηκε το 2007, ενός σωματείου που υιοθετεί τον συνδικαλισμό βάσης και προσπαθεί να σπείρει και να ξαναφυτέψει την καμένη γη που άφησε ο κομματικός συνδικαλισμός, είμαστε εκπαιδευμένοι να βλέπουμε νίκες εκεί που όλοι βλέπουν ήττες, και το αντίστροφο. Επίσης, ζούμε και αναπνέουμε μέσα στους αγώνες της τάξης, οι οποίοι-ακριβώς επειδή είναι ζωντανοί και παρόντες, εξελίσσονται και μαθαίνουν. Διδάσκονται και διδάσκουν. Γι' αυτό δεν μας αρέσει να προκρίνουμε καταστάσεις. Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων στις πλατφόρμες και είμαστε διαθέσιμοι -ες να ριχτούμε στη μάχη για την αναγνώριση της εξαρτημένης σχέσης, μάχη που θα κρίνει το μέλλον του επαγγέλματός μας.

Στήριξη των συναδέλφων διανομέων σε Wolt και E-food.

Άμεση υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Έξω οι εργολάβοι - Απευθείας προσλήψεις στις πλατφόρμες με εξαρτημένη σχέση εργασίας

5ήμερο - 7ωρο - 35ωρο

B.A.E. - Ενιαία Ειδικότητα

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ για τη ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ EFOOD

Καλοκαίρι 2023

Καταθέσαμε την πρότασή μας για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΣΣΕ), με στόχο την έναρξη ουσιαστικών διαπραγματεύσεων με την εταιρεία.

2023-2024

Ακολούθησαν πέντε συναντήσεις διαπραγμάτευσης, οι οποίες αποδείχθηκαν άκαρπες, καθώς η εταιρεία δεν ανταποκρίθηκε στα αιτήματά μας. Η γραπτή πρόταση του σωματείου για την υπογραφή ΣΣΕ είχε να κάνει με αυξήσεις στους μισθούς και επιπλέον δικαιώματα. Από τη πλευρά της η εταιρία επικαλούταν μόνο προφορικά, μια σύμβαση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της, χωρίς εργασιακά δικαιώματα και συνδέοντας οποιοσδήποτε αυξήσεις με την παραγωγικότητα. Μετά από αυτή τη ατελέσφορη διαδικασία, αναγκαστήκαμε να προσφύγουμε στον ΟΜΕΔ.

Μάιος 2025 - Πρόταση Μεσολαβητή ΟΜΕΔ

Η πρόταση του μεσολαβητή:

- αναγνωρίζει το επάγγελμά μας ως επικίνδυνο, με πρόβλεψη επιδόματος επικίνδυνης εργασίας
- κατοχυρώνει επίδομα γάμου
- κατοχυρώνει επίδομα τροφείων για τους διανομείς
- προβλέπει αύξηση του ποσοστού αποζημίωσης για χρήση και συντήρηση οχήματος από 15% σε 17% του κατώτατου μισθού

Η πρόταση αυτή εγκρίθηκε από το σωματείο, έπειτα από Γενική Συνέλευση με ευρεία συμμετοχή. Απορρίφθηκε από την εταιρία, γεγονός που μας οδήγησε στην προσφυγή στην Διαιτησία.

Δεκέμβριος 2025 - Προσφυγή στη Διαιτησία

Στις 17/12 έγινε η πρώτη συνάντηση του σωματείου μας με την επιτροπή Διαιτησίας.. Παραθέσαμε τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις της προσφυγής με ένα τεκμηριωμένο εκτενές υπόμνημα που έχει καταθέσει ο δικηγόρος, Νίκος Ρουκλιώτης. Η απόφαση της 3μελούς επιτροπής διαιτητών σχετικά με τη μονομερή προσφυγή μας, η οποία αφορά το δικαίωμά μας να βρισκόμαστε σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας ήταν για τις 30 Ιανουαρίου. Προκηρύξαμε τη Πέμπτη 8/1 δώρη στάση εργασίας (12:00-14:00) ώστε στις 12:30 να συγκεντρωθούμε όλοι έξω από τα γραφεία του ΟΜΕΔ, πλ. Βικτωρίας 7 όπου και συνεδρίαζε η Επιτροπή.

Ιανουάριος 2026 - Αρνητική απάντηση στον πρώτο βαθμό Διαιτησίας

Η απόρριψη είχε να κάνει με τεχνοκρατικούς λόγους και διαφορετική ερμηνεία των αιτημάτων μας. Στην απάντηση της τριμελούς επιτροπής, τα μέλη της εμφανίζονται σε ορισμένα σημεία με αντιφατικά πορίσματα, πράγμα που μας δίνει περιθώρια και δυνατότητα να συνεχίσουμε την νόμιμη οδό.

Μάρτιος 2026 Κατάθεση στο δεύτερο βαθμό Διαιτησίας
Καταθέσαμε στην 5μελούς επιτροπή με ανώτατους δικαστικούς για να βρούμε το δίκιο μας. Δύο Ανώτατοι, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους και δύο Διαιτητές του ΟΜΕΔ. Αναμένεται η τελική απάντηση στις αρχές Μαΐου.

Γιατί η ΣΣΕ είναι αναγκαία

Εργαζόμαστε σε μια κερδοφόρα εταιρεία, που βρίσκεται στη δεύτερη θέση στον κλάδο των ταχυμεταφορών, ενώ εμείς οι διανομείς αναλαμβάνουμε τη μεταφορά τροφίμων και φαρμάκων, συχνά υπό δύσκολες και επικίνδυνες καιρικές συνθήκες.

Αγώνας, παράλληλα, θεσμικός και κινηματικός - Απεργία Τσικνοπέμπτης

Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε καλέσει σε δεκάδες στάσεις εργασίας και απεργίες για να πιέσουμε τις καταστάσεις αγωνιστικά προς όλες τις κατευθύνσεις. Ο αγώνας οφείλει να είναι πολυεπίπεδος, δηλαδή να αγωνιζόμαστε αξιοποιώντας θεσμικά και κινηματικά εργαλεία. Η τελευταία 24ωρη απεργία εντός της Efood ήταν την Τσικνοπέμπτη (12/2) όπου συμμετείχαν εκτός της Αθήνας και τα σωματεία σε Θεσσαλονίκη, Καλαμάτα και Βόλο. Η μοτοπορεία κατευθύνθηκε στα γραφεία της εταιρίας στο Νέο Ηράκλειο. Η απεργία της Τσικνοπέμπτης ήρθε σαν συνέχεια των απογευματινών στάσεων εργασίας του Νοεμβρίου (28-29/11 μεταξύ 18.00-23.00) όπου σκοπό είχαν τις απεργιακές περιφρουρήσεις στα καταστήματα.

Η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας είναι αναγκαία για την efood και για όλη την τάξη μας.

Έχουμε το δίκιο με το μέρος μας.

Είναι ζήτημα αξιοπρέπειας, δικαιοσύνης και δημοκρατίας στην εργασία.

Επιτροπή Βάσης efood

Ούτε στα χαρακώματα ούτε στη δουλειά δεν θα πεθάνουμε για τα αφεντικά
Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ, ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΑΞΙΚΗ

«Την Κυριακή να κλείωσι τα καταστήματα, καθ' όλην την ημέραν, και οι πολίται ν' αναπαύωνται. Οι εργάται να εργάζωνται 8 ώρας την ημέραν. Ν' απονέμηται σύνταξις εις τους εκ της εργασίας παθόντας και καταστάντας ανικάνους προς διατήρησιν εαυτών και της οικογενείας των».

Αιτήματα των εργατών από την πρώτη Εργατική Πρωτομαγιά στην Ελλάδα (1893)

Η καθιέρωση της Εργατικής Πρωτομαγιάς

Η 1η Μαΐου καθιερώθηκε ως η Παγκόσμια Ημέρα των Εργατών στις 20 Ιουλίου 1889 κατά τη διάρκεια του ιδρυτικού συνεδρίου της Δεύτερης Διεθνούς στο Παρίσι, σε ανάμνηση του μακελίου στο Σικάγο το 1886, όπου η αστυνομία άνοιξε πυρ κατά εργατών. Βασικό αίτημα των εργατικών συνδικάτων την 1η Μαΐου 1886 αποτελούσε το 8ωρο, καθώς την περίοδο εκείνη δεν υπήρχε στις ΗΠΑ εργατική νομοθεσία και οι εργαζόμενοι αναγκάζονταν να εργάζονται αμέτρητες ώρες, ακόμα και Κυριακές. Στη δυναμική πορεία στο Σικάγο έλαβαν μέρος περισσότεροι από 90.000 εργαζόμενοι/ες, ενώ περίπου 350.000 εργάτ(ρι)ες από 1.200 εργοστάσια συμμετείχαν στην απεργία.

Οι βίαιες συμπλοκές έγιναν τρεις μέρες αργότερα, στις 4 Μαΐου, στην πλατεία Χειμάρκετ του Σικάγου, κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης προς συμπαράσταση των απεργών. Παρά τον ειρηνικό χαρακτήρα της πορείας, η αστυνομία έλαβε την εντολή να διαλύσει με τη βία την κινητοποίηση. Στις συμπλοκές που ακολούθησαν, άγνωστος από το πλήθος πέταξε προς τις αστυνομικές δυνάμεις μία χειροβομβίδα, η οποία εξερράγη, σκοτώνοντας 1 αστυνομικό και τραυματίζοντας δεκάδες. Ως απάντηση, οι αστυνομικοί άρχισαν να πυροβολούν

τους συγκεντρωμένους, με αποτέλεσμα 4 νεκρούς διαδηλωτές και πολλούς τραυματίες. Το επόμενο χρονικό διάστημα, με στόχο την άγρια καταστολή του εργατικού κινήματος, συλλαμβάνονται 8 αναρχικοί συνδικαλιστές εργάτες. Ενάμιση χρόνο αργότερα, 4 από αυτούς οδηγούνται στην κρεμάλα ως πρωτοστάτες των γεγονότων.

Η Εργατική Πρωτομαγιά σήμερα

Εκατόν σαράντα χρόνια μετά τα γεγονότα στο Σικάγο οι διεκδικήσεις και τα προτάγματα της Πρωτομαγιάς μένουν τραγικά επίκαιρα. Το 8ωρο και η πενήνήμερη εργασία είναι στο στόχαστρο, τα όρια σύνταξης ξεχειλώνουν, ενώ οι συντάξεις πετσοκόβονται. Τα εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα έχουν εκτοξευθεί, με αποτέλεσμα κάθε χρόνο τα νούμερα να είναι τουλάχιστον τριψήφια. Ο χαμηλός βασικός μισθός, η ακρίβεια στα ενοίκια και τα είδη πρώτης ανάγκης ωθούν την εργατική τάξη στον αποκλεισμό και την ανέχεια. Όλα αυτά υπάρχουν και εξελίσσονται σε συνθήκες παγκόσμιου πολέμου, κάνοντας την κατάσταση αφόρητη. Όλα όσα κερδήθηκαν από την εργατική τάξη, τον προηγούμενο ενάμιση αιώνα, προσπαθούν να μας αφαιρέσουν σιγά σιγά σήμερα. Με διαδοχικούς αντιδραστικούς νόμους έρχονται να καταπατήσουν όσα έχει κερδίσει ο κόσμος του αγώνα με το αίμα του.

Απέναντι σε όλα αυτά, η υπεράσπιση των εργατικών κεκτημένων δημιουργεί ανακώματα στις διαθέσεις των αφεντικών και τις «καινοτόμες» ιδέες τους για την εργασιακή μας εξόντωση. Οι εργατικές διεκδικήσεις και οι παρεμβάσεις σε χώρους εργασίας καλλιεργούν το έδαφος για την κατάκτηση καλύτερων εργασιακών σχέσεων, δημιουργούν ένα πλαίσιο αναγκαίου φόβου της εργοδοσίας, και συγκροτούν αντίπαλο δέος. **Δεν κάνουμε μνημόσυνο στο παρελθόν, τιμούμε τους νεκρούς της τάξης μας και διεκδικούμε στο παρόν απέναντι σε όσους μάς αφαιρούν το μέλλον.**

2022-2025: 633 ΝΕΚΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ
**ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ**
ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ - ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

1^η
ΜΑΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ 11:00 ΧΑΥΤΕΙΑ

ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ ΣΕ
**ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΒΑΣΗΣ &
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ**

Αντιεραρχικά - Ακηδεμόνευτα - Μαχητικά

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ ΒΑΣΗΣ

ΣΒΕΟΔ | ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

ΣΣΜ | ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΕΡΒΙΤΩΡΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΒΕΜΚΟ | ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΣΒΕΑΚΥΠ | ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ
ΑΓΡΟΔΙΑΤΡΟΦΙΚΟ ΚΛΑΔΟ & ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

ΣΒΕΑ | ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΒΑΣΗΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ &
ΑΝΕΡΓΩΝ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα ή περάστε μια βόλτα από το Σωματείο.

Κάθε τρίτη μετά τις 18:00 για εργατικές υποθέσεις, καφέ και κουβεντούλα

& κάθε Σάββατο μετά τις 18:00 στην εβδομαδιαία συνέλευσή μας.

Σπ. Τρικούπη 56-58 Εξάρχεια. Τηλέφωνο επικοινωνίας 694.6747.244, email: info@sveod.gr, www.sveod.gr

Πρωτοβάθμιο ομοιοεπαγγελματικό σωματείο «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου» (ΣΒΕΟΔ). Έτος ίδρυσης 2007

